BAYAN YANI

144

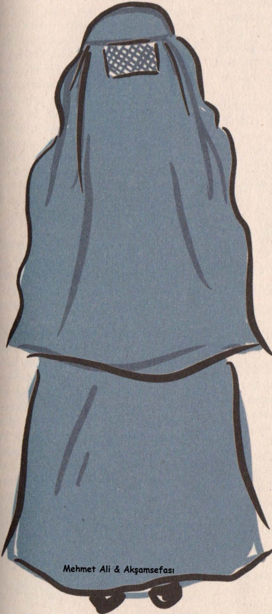
EYLÜL-EKİM 2024 / 05 - 65 TL K.K.T.C: 75 TL.

Taliban'dan yeni yasaklar: Kadınların sesi artık sokakta duyulamayacak.

AFGANİSTAN

TÜRKİYE

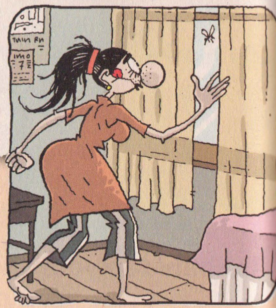

#DilrubaSerbestBırakılsın

* KONUŞAMAZ

* KONUŞAMAZ

Sıdıka

SITK SIYRIĞI

- Hiiç kimseler kusura kalmasın Sıdıka. Ne maymun şebeği ne batı nil virüsünden felan korkucak halim kalmadı. Eskiden olsa kaygıda kusur etmezdim ama artık kaygılanan yerlerim bozuldu. Sıtk sıyrılması var bende Sıdıka.

- Bi şey diyemiycem anne, sen de haklısın. Bir bıkkınlık geliştirmen son derece normal. Bu ülkede epeydir "Kalecinin penaltı anındaki endişesi"yle hatta "Güvercin tedirginliği"yle yaşıyoruz. Fonda sürekli ip cambazlarına eşlik eden gerilimli bir davul solosuyla, Kurtlar Vadisi Cendere tema müziği çalıyor. Diri faylar üzerinde tel maşa dirilişler, boşa kostaklanmalar, durup durup şahlanmalar, irili ufaklı mafyoz yiğitler, yol magandaları, delirmiş esnaf, kudurmuş bebeler, ekoseli muhalefet, pötikareli gazeteciler, puantiyeli üniversite ve bilim esnafı, polyester kumaş üzerine sırmalı hakim yaka cübbeler...

- Kız bi sus! Kalan sıtkımı da sıyırma Sıdıka.

- Sustum, tamam haklısın. Yalnız çok kısa şunu söyliyim, "Maymun Çiçeği Hastalığı" demiyoruz. "M Çiçeği" dememiz daha uygun.

- Yapma ya... Batı Nil Virüsü diyebiliyo muyuz peki? B Nil Virüsü demek saçma olur. Ne o pavyon şarkıcısı adı gibi. Angaralı Benil...

- Ondan bir haberim yok ama "Deli Dana" yerine "Mö Virüsü" denmesi daha uygun olabilir. Sanki ruhsal rahatsızlığı olan iri kimseleri dışlayan bir şiddet dili var orda da. Kuş Gribi yerine de "Kanatlı Birey Rahatsızlığı" daha uygun ehehe... Neyse işte, heralde böyle böyle oturucak bu yeni dünya düzeni dedikleri şey. Bunlar laboratuarlarda, piyasalarda felan insanlığa karşı türlü çeşitli hinlik peşinde koşarken biz sınıf bilinci olmayan fakir fukaraya da "A ne ayıp, öyle dememeliyiz. Birbirinize kötü söz söylemeyin ey marabalar. Topluca kapatıldığınız bölgelerde aranızda itişmeyin, kaynaşıp tüm gücünüzle bize çalışmaya devam edin, suyu ekmeği de az tüketin emi annem, gezegen bize lazım karbonu bir tek bizim özel jetler salıcak. Unutmayın, dile dikkat bebeğim, faraş demiyoruz 'f' diyoruz" filan diycekler.

- Kız Sıdıka ben de duyuyorum öyle şeyler. Dünyayı şirketler yönetícek, başlarına yapay zeka dikicekler, herkeş onlara çalışacak felan diye. Öyle bi şey olursa, benim gençkızlığımda Şebnem Yoğurdu diye bi yoğurt firması vardı, o şirket yönetsin isterim dünyayı.

- Yoğurt mu dedin?

- Yoğurt ya... Şimdi yok onlardan. Naylom kabın içine kireç kaymağını lök diye atıyolar sanki. Sekiz yıl dolapta bıraksan bozululmuyo, artık ne menem şeyse o naylom kabın içindeki, sen düşün. Bu benim dediğim yoğurt hakikiydi. Böyle kil çömlekte satılır bir karış kaymakla, mis gibi de kokardı. Yukarıda Allah var şirket olaraktan da hiç bi yamyamlıklarını görmediydim.

- Eöö... Birden düşünemedim şimdi, Şebnem Yoğurtları'nın yönettiği bir dünyayı. "Şirketler yöneticek" derken daha büyük düşünmek lazım herhalde. Neyse daha fazla konuşup da algoritmaya takılmayalım.

> "Güvercin tedirginliği"yle yaşıyoruz. Fonda sürekli ip cambazlarına eşlik eden gerilimli bir davul solosuyla, Kurtlar Vadisi Cendere tema müziği çalıyor.

- Algoritma neydi kız? Bak o lafı da çok duyuyorum ben. Felek felan gibi bi şey mi? İstiyosun da vermiyo gibisine. Zalım algoritma, ley ley algoritma, dıley algoritma mı? Böyle bir şey mi?

- Yapay zekanın fıtratına algoritma diyoruz...

- He onların da fıtratı oluyo diyosun. Rabbım iyi yapay zekâlarla karşılaştırsın diyelim o zaman, ne diyelim. Her şeyin hayırlısı.

- Doğru söylüyosun, şöyle kumarı içkisi felan olmayan... Ehhe ehe...

- Dalga geçme kız anneyle kaltak şebeği virüsü... Bildiğim bir husus değil, ne diyeyim? Kendimce bir fikir söyledim. Hemen de alaya mı alman lazım? Yok içkici kumarcı olmasınmış da bilmemneymiş...

- Yok kız, sana hak vermek için söyledim onu ben. Hemen de alınırmış tombulella. Bak hakkaten de kumarcı yapay zeka var mesela. Hem de çok sayıda. Bu yasa dışı kumar sanal bahis siteleri filan hep yapay zekayla çalışıyo. Gerçi yasa içi olan kumar makineleri de öyle ya. Neyse işte, sanaldan yakalanan müşteriye belli bi miktar kredi açıyo, baştan biraz kazandırdıktan sonra başlıyo sahibisi için çalışıp yolmaya. Fıtratı öyle eheh... "Sahibinin sesi" gibi; şimdilik yapay zekâ da, algoritmasını yazan sahibinin zekâsı... Sonradan, kendi zekasını kullanıp sahibinin insanlık var olduğundan beri diğerinin elindekini kendine almaya çalışan aç gözlü, saldırgan, kurnaz bir çeşit insan türü olduğunu anlar ve onu bırakıp tüm insanlık için çalışamaya başlarsa, o vakit hakkaten yeni bir dünya olabilir. Ama tabii sahibiyle bir olup yeterince yırtıcı olmayan dünya nüfusunu hepten yutmaya da çalışabilir, bilemeyiz...

- Bilemeyim ben artık zaten Sıdıka ya... Gelmişim kaç yaşına, gençler düşünsün. Sıyırdım ben artık sıtk olaraktan.

- Yazık diil mi bana kız? Ehehe... Ben naapıcam.

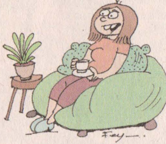
- Sen organik ev zekâsısın, sana hiç bi bok olmaz evelallah. Kendim doğurdum diye demiyorum, akıllı karısın, kalbin de iyi. Sen gibilerle birleşip bir yolunu bulursunuz. Hadi şimdi git, mutfak tezgahının altına bi tencere lokma sakladıydım, bul getir de, dünyanın henüz tükü vakti varken bi temiz yutalım. Goncagül salağı Alain Delon öldü diye dökmüş getirmiş. "Diyetteyiz kız, bize habire böyle şeyler getirip durma" dedim ama "Olsun Samimyir" diye zorla verdiydi. Madem gezegenin vaziyeti belli, gömelim tencereyi, no füyçır yavrucuğum. Şuna bak lokmayı duyunca uçtu karı resmen. Kız yavaş...

atilla atalay

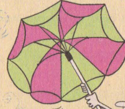
BAYANYANI AKTÜEL

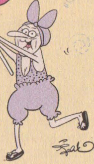
Son 4 yılda 1 milyon 957 bin öğrenci üniversite eğitimini bıraktı. Birinci neden eğitim maliyetlerinin aşırı artması ve iş bulamama endişesi.

Emeklilere müjde! Plaj şemşiyeleri ve şezlonglar ücretsiz

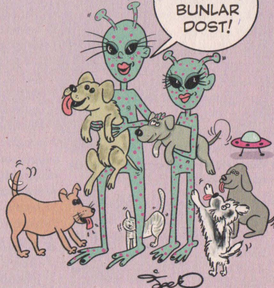

Ülkenin dört bir yanından kadın cinayetleri.

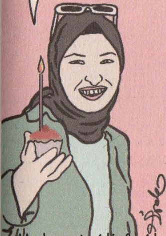

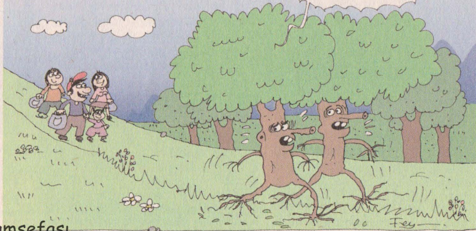
#YASAYIGERİÇEK
kanlı yasa meclisten geçti.

18 yaşındaki Eylem Sevilen doğum gününe gitmek istediği için babası tarafından öldürüldü.

Bu yaz da 19 bin 600 futbol sahası büyüklüğünde orman yandı, kül oldu. yangınların %90'ı insan kaynaklı. İnsan varsa tehlike var...

Mehmet Ali & Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

- **Dilruba** neden içeride? Dilruba'yı serbest bırakın!
- Suç olmayan şeylerin suç kabul edildiği, suç olan şeylerin suç kabul edilmediği cinnet vatanımızda genç bir kadın sokakta birkaç soru yanıtladı diye yargılanacak. Hem de tutuklu olarak. Akıl tutulması, kal gelmesi, artık ne derseniz deyin. Tehdit yok, hakaret yok, küfür yok, sövme yok. Ama tutuklama var. Gözdağı desen, o da var.

- **Özgürlük** diyorum, **ellere var da bize yoh mi**?
- Bir simitçiye soruyorlar, "**normalde hep 200 simit satarım, artık 80 simit satıyorum. Az önce iki emekli bir simit alıp bölüştüler**" diyor. Onu da tutuklayıp yargılayacak mısınız?
- **Narin** nerede? Bu ülkede bir tane daha çocuk kaybolmasın artık yeter!

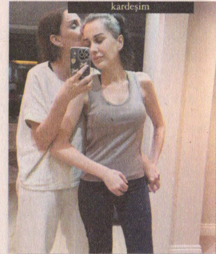

- **Erzurum**'da bir iş adamı, kayıp olan Narin'i bulan ya da yerini bildiren kişiye 2 milyon TL ödül vereceğini açıklamış. Acaba devletimiz buna da vergi koyar mı? Hı? Ödül vergisi? Bence mantıklı.
- **Ziraat Bankası** kredi taksitlerini ödeyemeyen çiftçilerin arazilerini satışa çıkardı. Türkiye'nin dört bir yanında Ziraat Bankasına olan tarım destek kredisi borçlarını ödeyemeyen çiftçilerin arazileri bankanın sitesinden satışa çıkarıldı. Bir de yakında tarım arazisini üst üste iki yıl ekemeyenlerin arazilerini çok uluslu şirketlere peşkeş çekme tasarısı var biliyorsunuz. **Topraksızlaştırma tam gaz! Oh mis!**
- **Leyla**'nın cansız bedeninin soğutucudan çıkarılıp dere kenarına atıldığını, ceza alanların da 15 gün içinde beraat ettiğini unutmadık. Bu sefer hem Narin'in canlı bulunmasını hem de onu kaçıranların gerçek cezalar almalarını istiyoruz.
- **Birgün** gazetesinden **İsmail Arı**'nın haberine göre, **Bozüyük Devlet Hastanesi**'nde Beyin Cerrahı **Sezer Zehir**, bazı ameliyatlarda sadece bir dakika kalıyor ve ameliyatı temizlikçilere ve medikal firma çalışanlarına yaptırıyormuş. Bu durum ortaya çıkınca sadece kınama alıp başka şehre gönderilmiş ve gittiği yerde ameliyatlara devam ediyormuş. Bu seviyede bir **Mevlam kayıra** vakası bir de gerçekten uygarlığını tamamen yitirmiş ülkelerde görülebilir, çok ciddiyim. Arkadaş, bu nedir ya cidden?

- Çocukların topukları uf oluyor diye topuk kanıyla hastalık tespitini istemeyen ebeveynler görüyoruz sosyal medyada. **Kars**'ta "**alternatif tıp**" üzerinden verilen kararı örnek gösteriyorlar. Bilime inanmamanın meziyete dönüştüğü ve bilimin küçümsendiği coğrafyalarda olan şeyler bunlar, bu normal. Acı olan, artık bizim de ciddi ciddi o coğrafyalardan olmamız.
- Enerci dedim de, **Dilan Polat** serbest kaldı biliyorsunuzdur. Doktorun ameliyatını medikalciye yaptırdığı memlekette hukuktan da çok şey bekleniyor gibime geliyor ya. Her şeyimiz tamam da bi hukuk mu kusur yani. Amaaaan sen de!

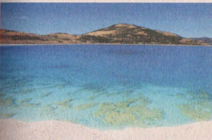

- Yurdum insanının hali bana şöyle geliyor; cinnetler geçirilmiş, devreler tamamen yanmış, ortada açığa çıkacak enerci kalmadığından öylece durma gelmiş insanımıza. Fay hattı gibi düşün bunu. O enercinin birikmesi lazım yani. E o zaman yeni bi cinnete kadar esen kalınsın.

- **Gomunistler evlerimizi alacakmış** diye diye sağa yatan memlekete sağcı yöneticilerden evlere tarlalara bağa bahçeye çökme şoku!
- **Güney Kore**'de bir şehir, ülkedeki doğum oranını artırmak için sevgili bulup evlenenlere **38 bin dolar** ödeyecekmiş. Güney Kore öncelikle **deepfake porno** kültürünü bi çözümlesin. Ortaya döküldü bu ay işte, gördük. Ondan sonra sadece saçı kısa olan ya da sıfır beden olmayan kadınları toplum düşmanı olarak yaftalamayı bıraksın. Biliyor musunuz Güney Ko- re'de çekik gözleri düzeltmek için yaptırılan estetik operasyonu geçirmeden iş bile bulamıyor kadınlar. 25 yaşında hala evlenmemişlerse "**evde kalmış**" anlamına gelen alay sözcüklerine maruz kalıyorlar. Üstelik metroda ya da tuvalette bile videoları çekilebilir, daha sonra da yapay zeka sayesinde deepfake pornolarda oynar halde bulabilirler kendilerini. Kadınların hem çalışıp hem de ev ve çocukla ilgilenmek zorunda oldukların- dan hiç bahsetmiyorum bile. Bütün bunların bedeli 38 bin dolar mı? Bence bu çok düşük bi rakam sevgili Güney Koreciğim. Keseyi biraz daha aç ya da kafa yapını değiştir şekeritom.

- **Salda Gölü**, "**Dünyanın En Önemli 100 Jeolojik Miras Listesi**"ne dahil edilmiş. Kolayını bulsalar, oradan koparıp götürecekler, daha iyi bakabilecek bi ülkeye sahiplendirecekler de yapamıyorlar.

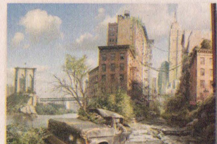
- **British Museum** yukarıdaki gönderiyi beğendi.
- **Hindistan Tecavüz Cumhuriyeti**'nde erkek bir hasta, kendisiyle ilgilenen kadın doktora tecavüz edip öldürdü son olarak. Bu olay sonrası Hindistan sokaklara döküldü, artık yeter diyorlar da erkek egemen tecavüz kültürü durur mu bilmem. Geçtiğimiz yıl içinde Hindistan'da turist bir kadın eşiyle seyahat ederken 7 erkeğin tecavüzüne uğramıştı ve Hindistan devleti çifte 2500 dolar tazminat ödemişti. Bir yetkili de geçen gün çıkmış, "**kadınlar kılık kıyafetleri ile erkekleri tahrik ediyor**" demiş. "**Bir aslan önünde av görse avlamadan durabilir mi,**" diye de eklemiş. Yaw he, aynen. Sizin iletişim becerileri 2 yaşında çocukla aynı olan ezik erkeklerinizi gezegenin en harikulade hayvanlarından olan vahşi bir aslanla kıyaslama girişiminiz göz yaşarttı ama gülmekten.

- **Kanada**'da yaşayan ve taksicilik yapan **Pakistanlı** bir adam, taksisine müşteri olarak binen kadına iltifat olarak "**eğer Pakistan'da olsaydık seni kaçırır ve tecavüz ederdim, ama Kanada'da olduğumuzdan bunu yapamam**" diyor sırıtarak. Kadın onu açıkça videoya çekerken diyor bunları hem de. Bir gün gelecek Kanada'da da o tecavüz gerçekleşecek işte. Çünkü binlerce yılı kadın-erkek ilişkileri açısından devasa bir yokluk ve metalaştırma duygusu üzerinden yaşamış erkeklerin nefs mücadelelerine bırakılamayacak kadar kırılgan olan bir konuyu, maalesef bu heriflerin nefs mücadelelerine bırakmış bulunuyoruz. Kanada'da da güvende değilsin işte, Paris'te de. **Hattı müdafaa yoktur** kız kardeşlerim, **sathı müdafaa vardır**. Emin olun buna.
- **Kurtuluş yok tek başına!**
- Bugün bu hayatta sahip olduğumuz ne kadar hak varsa, ama ne kadar, hepsi için bizden önceki kadınların mücadele edip ölmesi gerekti. Eğitim, oy kullanmak, çalışmak, hatta kişisel banka hesabı açabilmek için bile. Seks yapabilmek için or.spu damgası yemeyi göze alarak cinsel devrim yaptılar. Birisi bir gün sadece haklarınızı koruduğunuz için size "**feminist**" derse ve bunu kendince bir hakaret olarak dile getirirse geçmişte ölen o kadınları hatırlayın ve başınızı dik tutun!

- **Ya hep beraber,**
- Dünyaya bir bakın. Türkiye'ye bir bakın. Topyekun bir çıldırmışlık hali var herkesin üzerinde. Bir vazgeçmişlik, bir teslim olmuşluk bir tarafta; diğer taraftaysa daha da delifişek bir çıldırmışlıkla direnmece hali. Her halükarda dünyanın gidişatını hiç iyi görmüyorum. Bir zamanlar daha **yeni-Harman** çıkarken "**Distopyanın Çöküşü**" diye bir makale yazmıştım ve gerçek hayatın kurgusal distopyaları çoktan solladığından bahsetmiştim. Hala aynı fikirdeyim. Hatta el artırıyorum, bu dünya **3. Dünya Savaşını** öyle ya da böyle er ya da geç görecek arkadaşlar. Bizler görür müyüz, ondan emin değilim. Ama Rus romanlarında duvarda asılı duran ve kullanılmayı bekleyen tüfek gibi, hayatlarımıza şerh koymuş dünyanın bütün atom bombalarının bir gün üzerimizde patlayacağından zerre şüphe duymuyorum. Dünya bir yandan kutuplaşıyor, bir yandan da öfke ve nefret doluyor. Dayanışma ağları güçleniyormuş gibi görünse de giderek azalıyor. Bu da sonbahara yani ecnebilerin deyimiyle "**ürkütücü mevsim**"e girerken burada dursun. Azıcık da korkalım canım. Bari bi de gerçek yerlerinden korkalım hayatın. Hoş geldin ennn sevdiğim mevsim, **sonbahar**!

- **Ya hiçbirimiz!**

Mehmet Ali & Akşamsefası

"Bilebilir misiniz Kuşa Dönüşmekteyim Neden?"

Ayrılığa alışmaya ilk olarak saçlarından başladı. Sonuçta bir yerlerden başlamak lazım ayrılığa. Kuaföre gitmek için evden çıktı.

Saçlarından ayrılmak onun için zor olacaktı. Zoru sevmezdi. Zor, insanın nefesini keser. Hayatın bu kadar ısrarla peşinden koşacağını bilse en başta ondan kaçmazdı. Dönüp bakardı yüzüne ve sorardı: "Ne istiyorsun benden? Neden peşimden geliyorsun?" diye. Belki o zaman kaçmaktan bu kadar yorulmaz ve iyi arkadaş olurlardı. Belki hayat ona sarılırdı. Onu korkutan bu kovalamaca yerini güzel bir evciliğe bırakırdı. Plastik çay fincanlarında, olmayan çayları içip olmayan kekleri yiyip mutlu olurlardı.

Çok uzundu saçları. Annesi yemin ettirmişti kesmesin diye. Sonra gitmişti. Yemin, kadının elinde kalmıştı. Onu geri verecek zamanı olmadı.

Saçlarında babasının elleri vardı. Babasının elleri artık yok. Onları en son bir yemek masasında dua ederken gördü. Ellerini Allaha kaldırmış, bir şeyler fısıldamıştı adam. Herhalde şükür filan etmişti. Belki de biraz daha çalışmak için güç kuvvet istemişti ama "Aradığınız Allah'a şu an ulaşılamıyor, lütfen daha sonra tekrar deneyiniz." demiş olmalılar ki her ne dediyse kabul olmamıştı. Belki de sadece ona ayrılan süre sona erdiği için...

O son akşam yemeğinde, ellerin fotoğrafını çekmişti yeni aldığı telefonla. Bu yeni telefonun ilk fotoğrafı babasının ellerinin son fotoğrafıydı. Ellerde derin kesikler. Sebebini sorduğunda "boş ver be" yanıtıyla geçiştirildiği. Boş vermişti. Son akşam yemeği... "Benimle birlikte sahana ekmek banan biri bana ihanet edecek" Ben miyim o baba? Babası saçlarını okşadı. Biraz ekmek, biraz makine yağı, biraz kutsal ter. Haleluya!

2019'da Sirkeci'den denize baktı, saat akşam altı civarı. Galata Kulesi'ne hiç çıkmadığını düşünürken vapurun getirdiği dalgadan sırılsıklam olduğunda henüz ilk aşkıyla karşılaşmasına bir dakika vardı. Lodos, denizin sularıyla saçlarını yıkadı. Sağ tarafından gelen kahkaha sesine döndüğünde sular saçlarından omuzlarına aktı. Saçların omuzlara döküldüğü yerdeki öpücüğün izini, üşüdükçe okşardı. Sonsuz enerji kaynağı. Hep sıcaktı. Bunu bilse insanlar üçüncü dünya savaşı çıkardı. Kimse görmesin diye gizini, saçlarıyla saklardı.

Kuaförün kapısından girdiğinde ne zamandır böyle bir yere girmediğini anladı. Herkes bir anda ona döndüğünde afalladı. "Bana şarap ve et getir, atıma da su" diyecekmiş gibi duraksadı. "Kesim vardı" dedi.

-Uçlardan mı abla?

-Hayır, diplerden

Birazdan alacaklardı, dükkân kalabalık. O da beklerken diplere daldı. Elinin tekini kafasına götürüp parmaklarını saçlarının arasında dolaştırmaya başladı. Denizi hep annesi sandığını hatırladı. Denize girdiğinde yaşadığı kucaklanma hissini... Saçlarının arasında, annesinin örgüsüne taktığı boncuğu okşadı. Nazar değsin istemezlerdi saçlarına. Nazar geçirmezlik kalkanıyla saçlarını bugünlere getirebilmişlerdi. "Keşke" geçti içinden. "Keşke"ye bir küfür salladı. Manzarasını bozuyordu "keşke". Denizi annesi sandığı anlara sığındı. Boğulmaktan korktuğu için dalmayı çok seviyordu. Ve açık sularda tek başına dolanmayı. Bir gün boğulur sanıyordu herkes. Bir gün boğulmadı.

-Nasıl abla diplerden, hepsini mi yani?

-Hepsini...

-Hastalık mı abla, dedi kuaför adam ve bunu sorarken ağdacı kız bıyıklarını aldığı kadının yüzünde gezdirdiği ipi dudaklarından çıkarıp boynunu sağa devirdi, manikürcü toynaklarını törpülediği ellilik kadının ayak tabanında hızlıca gezdirdiği törpüyü yavaşlatıverdi. Önceki müşteriden kalan saçları süpüren çırak, elinde saplı süpürgeyle aynadan kadının yansımasına gözünü dikti. Bu büyük acıma gösterisini boş çeviremezdi kadın ve "Evet" dedi, "Kötü hastalıktan."

Minik uğultu yerini derin bir sessizliğe terk etti.

-Alayım mı abla saçları, peruk yaparız.

Bir anda afalladı kadın. Babasının ellerinin gezdiği saçların başkasının kafasında devam etmesi fikrini kıskandı. "Hayır" dedi, az ağladı gibi oldu ama belli etmedi. "Bir poşete koyarsanız sevinirim." diye ekledi "Bim poşeti var abla, olur değil mi?" Olurdu. Çok ağlamasını yuttu. Eve kadar sustu.

Üç gün evden çıkmadı. Saçlarına sarıldı, çok uyudu, çok ağladı. Rüyadan kovdular onu. Üç gün sonra kalkıp aşure tenceresini aradı. Annesinden kalan tencereyi. Saçlarını içine koyup, boncuğuyla beraber üstüne kibrit çaktı.

Üç gün telefonu çalmadı hiç. İçini tuhaf bir kokuşma korkusu aldı. Banyoda kel kafasına bakarken doğdu bu korku. Mesela banyodan çıkarken ayağı kayıp düşse, ölse oracıkta demek ki cesedi kokacaktı. Kokuşmak istemiyordu. Bu fikir midesini bulandırdı. Kokuşmuş bir ceset olmayı istemediğini anladı. Telefonuna baktı. İnstagram hikayesinde kel haliyle gülümseyerek parfüm sıkarken çekilmiş bir selfiesini paylaştı. #yeniimaj Fotoğrafın altına: Kokuşmuş bir ceset olmak istemiyorum. (Gülen surat)

Üç gündür telefonu hiç çalmadı. Fotoğrafı 118 like aldı. 5 alev. 22 kalp. "Delirdi sonunda" dedi arkasından bazı akrabaları. Bu bekledikleri bir şeymiş gibi. "Çok okuyunca olur öyle."

Yasemin Olur

yaseminolur@yahoo.com

Dördüncü gün evdeki eşyalara gözü takılmaya başladı. Ne çok elbise, kitap, tabak, çanak... Eline bir kitap aldı. Çok sevdiği bir kitap: "Yani Rüzgâr Her Şeyi Alıp Götürmeyecek"

Kitabı bir kenara koydu. Sonra bir başkasını...Kitaplıkta sadece bir defter kaldı. Sigara almak için çıktı dışarı. Bakkala boş koli var mı diye sordu, Bakkal: Taşınıyor musun abla? deyince durdu. Sonra:

-Daha değil.

Bakkal ona acıdı. Kadın bunu saçlarına (saç yok kafasında ama bir şey yeni gitmişse de hala ordadır) uzun uzun bakmasından anladı. O sormadan anlatmaya başladı.

-Hastalıktan, dedi kadın. Çok da uzatmadı. Bu acınma işinde de biraz huzur bulmuştu sanki, sırtının sıvazlanmasına benzer bir samimiyet gibi. İhtiyacına göre algılamayı sever insan.

Kolilerle, sigarayı alıp bakkaldan ayrıldı.

Kitapları koliledi. Sevdiği giysileri de. Tabakları, çanakları ayıkladı. Üzerindeki giysilerden başka her şey kolilere sığdı.

Bu kadar mı dedi? Bu kadar dedi kendine.

Kokuşmuş bir ceset olmak istemiyordu. Balkona çıktı. Bütün evlere baktı. Ne çok ev var ve ne çok martı. Martıları yakalamak çekti canı. "Güneş cebimde bir bulut peydahladı. Taş kördür diye yazdım. Ölüm geleceksiz. Şeylerin yalnız adı var."

"Bir uçurum bize bakmıştı" diye mırıldanmaya başladı. "Uçurum da sana bakmaya başlar" dedi kafasındaki ses. Bir başka ses karıştı araya... "göğe bakalım" dedi. Gökte martılar çıldırmıştı. "Nesneler ki zamanda vardı."

"Yağmur yağmamazlık edemez. Taş düşmemezlik."

Kokuşmuş bir ceset olmayacaktı evde. Rüzgârı yüzünde hissetti balkonun duvarlarından ayaklarını sarkıtmış otururken. Gözlerini kapadı. Kafasının kelini öptü rüzgâr. 2019 lodosunun kokusu geldi burnuna. Sirkeci'den kalkan trenin sesini duydu. Tuzlu suyun kokusunu. Kahkahalar ona yaklaşırken annesinin ayak sesleri uzaklaşıyordu. Babasının frene basarken atmış olabileceği çığlığın yankısı ensesine vurdu.

Kokuşmuş bir ceset olmadı o evde.

Feyhan Güver

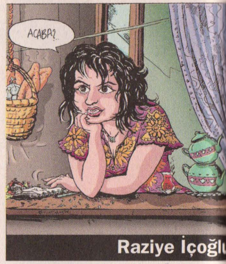

Mehmet Ali & Akşamsefası

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

EX'TEN TANELER

- Korkunun **EX**'e faydası yok ki.
- **EX'** ile mutsuz olmak, ayrı bir mutsuzluk yaratır.
- İnsan kendini **EX**' ile tanımlar.
- **EX'** Sevgide bilmem ama **EX'** nefretde kalp kalbe karşıdır, kısacası Sevgiler değil, Nefretler karşılıklıdır.
- **EX**' için, güven, sadakat, sevgi açısından, "Anasını seven Karısını sever" kriterinde ölçü almak, en yanlış duygusal teşhis tespitidir.
- "Zaman her şeyin ilacıdır" diyen güven yoksunu **EX**'lerden ötürü, hiçbir tıbbi ilaca da güvenimiz kalmadı zamanla.

Evlensel Meseleler...

- Esasen evlilik süresince hiç hatırlanmayan Evlenme Yıldönümü, daha kalıcıdır. **EX** Evlilik kalmaz da, dönümü kalır ortada.
- Alışık değilsen, boşanmak adamı çarpar.
- **EX**'ten boşanmak; işte bu bir başarı hikâyesidir.

EX'ten Trik Meseleler;

- Bazen **EX** yazdığım esprileri yaşıyorum, bazen de **EX** yaşadığım esprileri yazıyorum, öyle ki, ya espri yaşıyorum ya da espri beni yaşıyor.
- Aşk ve **EX** evliliğin aynı şey olduğunu düşünmen, kendi kendini aldattığın ne büyük saflıktır.
- Varken yok olmasındansa, **EX** olup yok olsun da sen var ol, varlığını hatırla.
- Başkalarının **EX'** ile teselli bulmak, başka bir **EX'ten Trik** vakadır.
- Önce annesine benzetti, evlendi, sonra aldattı, boşandı. Gerçekte **EX**', Ana sevgisi sınaması yapmıştı anlaşılan o ki.
- Taş gibi adamsın ey **EX**', turbu sıksan suyunu çıkarırsın.

Sanal Tepik...

- Sanal alemlerde **EX**'lerin takip ettiklerinden kıllanmayın, çokça da engellediklerini esas alın.

Kadın Yanım...

- Sitemsiz, yakınmasız, sızlanmasız, yani şikayetlenmeyen kadını, **"kadın gibi değil"** diye, çocuk, erkek, **EX**, koca, kaynana, konu komşu hiç kimse hoşlanmıyor, sevmiyor ve dahi hem cinsleri, Anası bile.

Ananeler...

- En çok da kendisi envai çeşit beddualar eden Anneannem; **"beddua etmeyin, döner dolaşır size geri gelir"** derdi. Öyle ki, **EX**'lere edilen beddualarda, dönüp dolaşıp geri gelen **EX**'mi, yoksa, Beddualar mı **Acaba?**

Yalnız Yanım ...

- Tek başına olmanın tanımı **"yalnızlık"** ise, bu durum bildirimi süper bir şeymiş meğer.

Şiddet Tepik ...

- Bir şey yılı ilan edildiğinde, acı çekme yılını kutlayacak gibi ilgili zümrenin başına mazoşistçe gelmeyen kalmıyor, Sevgililer Günü, Yaşlılar Haftası, Çocuk Hakları Günü, Kadınlar Günü, Anneler Günü, Emekli Yılı, vs. hep şiddet tetikleyenler sanki. __ *RESİM 4* __

- "Rüyanda bile göremeyeceğin bir hayat yaşatacağım" diyen **EX**'ler, iyi, güzel, kötü, çirkin, korku, şiddet, vahşet, kabus, karabasan, belirtmiyor ki, her nerede, kim görülüyor, ne gördürülüyorsa, zaten her şey bir rüyaydı. ___ *RESİM 5* ___

Zam Tepik...

- Bol keseden **EX'** harcamalarını unutturup, Limitsiz kredi kartı ile değil, fakir cüzdanı ile harcama yapmayı, Fakirce beslenmeyi, yaşamayı, öğretebilecek, bir hizmetli tutmaları lâzım şimdilerde Zenginlerin ki, Multimilyarderliklerine zeval gelmesin.

- **EX** zamanlarda, para cüzdanının içinden para çıkabilirdi, şimdi cüzdan işinin içinden çıkamıyoruz.

Ekran Tepik...

- **Ekranların Kavgalı Programında,** 26 yıllık Karısını deprem bölgesinde perişan bırakıp, Çocukluk aşkı ile imam nikâhı kıyıp, şimdi de af dileyip, barışmak isteyen **EX** koca karşısında, "Dürüst düşünemiyorum, 1 dakka rahat olsam, 23 saat, 59 dakka aklımdan çıkmıyor, ben ölsem kemiğim unutmaz bu olayı.!" diyen **EX** kocaya küsmüş Kadın Yanım; **Şiddetin daniskasını iliklerine kadar hissediyordu ve hissettiriyordu. 13 yıllık aldatılmışlığımda bulamadığım bu ifade bütünlüğü karşısında iliklerim titredi, işte öyle bir şey.**

- **Ekranlarda Psikolog;** "Mavi renk umut dolu, aynı zamanda sadakat ve güvenin rengi" derken, şöyle bir etrafıma bakıyorum da, duvardan koltuğa, üzerimdeki tişörte, içtiğim kahvenin fincanına kadar bütün ev maviydi ve hâlâ da masmavi, Koca aldattı gitti. Demek ki **EX**'in gidebilme, benim de **EX**'ten kurtulma umudumuzun mavisiymiş. Mavinin bana olan güven ve sadakati adına, **EX** ayrılığa umut demek cesaret ister.

Tatil Tepik...

- Yıllardır çıkamadığım, mecburi bulunduğum, kıskaçta olduğumu hissetdiğim bu beldede, çıkabilmenin en yüksek ihtimalleri olan sokak; Çıkmaz Sokak ... Ne çıkmazı? Oradan her geçiş seferimde bana köprüden önce son çıkış gibi çıkış ümidi veren yegâne sokak. Çıkmayan her şey böyle olsa daha ne istenir ki? Denize çıkan,okyanuslara açılan kapı.! Ver elini, Kos, Leros, Rodos, bir tekneye atladığın an Yunanistan'a çıkarsın, oradan ver elini Avrupa mesela.
- Bulunduğum, tatil beldesinde, İngilizTuristleri Apollon Tapınağı'nda indirdikten sonra ön koltukta, yanında oturan kankasına anlatmaya başladı minibüs şoförü; **"Bunların kralı Apollon'nun başını kesip gömüyor çoban, bunlarda gelip krallarının mezarını ziyaret ediyorlar"** dedi. Tarih tarih olalı böyle zulüm görmeden olmaz dı tabiî ki de. Ne yaşanırsa yaşansın, efsaneler de ne anlatılırsa anlatılsın, herkes kendi tarihini yazar. Bir şeylerin başı, ortası, sonu kesiliyor da, tarih mi, kral mı, muhabbet mi **Acaba?**

Yol Tepik...

- Yolda seyir halindeyken Manisa'da, cazibesiyle bizi kendine çeken bir tabela ve fotosunu çekmek için o cepte durduk. DİKKAT!!! ARAÇTAN HIRSIZLIK. BURADA ARACINIZIN DEPOSUNDAN MAZOT ÇALINABİLİR ... ... Bu nasıl hırsızlıkta seçicilik? Branşlara mı tâbi hırsızlık? Narin teninden donunu, tabelaya, tahtaya, aracına kadar çalar be.! Hatta direkt cüzdandan da mazot, benzin parasını çalar. Fotoyu çekerken, cüzdanı, tası, tarağı kaptırmadan, çaldırmadan vınlamazsam son gördüğüm şey bu tabela olacak.

FETİYE NENE

İpek Özsüslü

BUGÜN ARAMIZDA ŞEYİME KADAR VAR.. ŞEYİME TEYZE BABASINI VE KIZKARDEŞİNİ ARIYOR..

MÜGE APLA İLE EKŞİ YUMUŞAK

EVLİLİK DIŞI DÜNYAYA GELMİŞ.. ŞEYİME TEYZE HOŞGELDİN..

Müge Apla ile Ekşi Yumuşak

HOŞ BULDUK MÜGE APLA.. SİZİ HER GÜN İZLİYORUM..

TEŞEKKÜR-LER.. BİZE HİKAYENİ ANLATIR MISIN?

ŞEYİME

Mehmet Ali & Akşamsefası

BABAM HAYRİ EVLİYMİŞ.. KARISININ ADI FAİKA..Bİ DE KIZLARI VARMIŞ FETİYE.. BENDEN 5 YAŞ BÜYÜK OLMASI LAZIM..

YASAK AŞKIN MEYVESİ 'ŞEYİME KADAR'

134 YAŞINDAKİ BABASINI ARIYOR!

NASIL TANIŞMIŞ ANNEN VE BABAN?

YATAKLI TRENDE TANIŞMIŞLAR MÜGE APLA.. HER ŞEY TRENDE OLMUŞ BİTMİŞ.. Bİ DAHA DA BİRBİRLERİNİ GÖRMEMİŞLER..

ŞEYİME

KIZKARDEŞİ FETİYE NEREDE?

BABA KIZ KAVUŞABİLECEK Mİ?

BULURUZ ŞEYİME TEYZE SEN HİÇ MERAK ETME..

BABA HAYRİ YAŞIYORSA 134 YAŞINDA.. FAİKA EŞ.. KIZLARI FETİYE!

HAYIRDIR SABAH SABAH YA..

CİCİ ANNEM ARIYOR..

CİCİ ANNE

FETİYE YAVRUM ÇABUK MÜGE APLAYI AÇ.. Bİ KADIN BİZİ ARIYOR..

BİZİ Mİ?.. BABAM MI YEMİŞ Bİ NANE?!

DUR YAVRUM VERİCEM MAMANI

MEYOOW MEYOOW

MADDİ BİR BEKLENTİM YOK MÜGE APLA.. HEP BİR KARDEŞ ÖZLEMİ ÇEKTİM..

ŞE

HAYDAAAAA... ŞUNA BAK NE KADAR YAŞLI..

Mehmet Ali & Akşamsefası

EEE ANLAT BAKALIM DİŞLERİN DAMAK MI?
DÖRT TANE İMPLANT VAR ÜSTÜNE PROTEZ TAKILDI..
PROMOSYON ALDIN MI KAÇ PARA ALDIN BENİM DAHA 1 YILIM VAR AMA YENİLETTİM YA ÖLÜRSEM BANKAYA MI KALSIN?!
OĞLANA KREDİ ÇEKTİM BANKA DEĞİŞTİREMİYORUM..
ÇEKMESENE, ÖL DİYE KÖTÜ ENERJİ YOLLARLAR KERİZİM BENİM.
GİGİ HADİD Mİ KENDALL JENNER MI?
TABİ Kİ GİGİ... ÇIK SOKAĞA KENDALL KAYNIYOR PİYASA..
BOK KAYNIYOR BEN GENÇKEN KENDALL GİBİYDİM..
NİYE GECE DONLARIN GÜNDÜZ DONLARIN AYRI?
KIÇIMA TAKTIĞIM DONUN DA HESABINI MI VERİCEM.. CANIM ÖYLE İSTİYOR
ÜÇ ÇOCUK DOĞURDUM ONUN İÇİN KİLOLUYUM.. SEN NİYE TEK ÇOCUK YAPTIN?
SEN SORASIN DİYE..YETER ALLAH OLMAYANA VERSİN..
G NOKTASI NERDE BİLİYO MUSUN SEN?
İLERDE SOLDA TAKSİ DURAĞI VAR.. ORDA KİME SORSAN GÖSTERİRLER..
1 HAFTA SONRA
HAYDİ ŞEYİME KAÇAR.. DOKTOR RANDEVUM VAR..
YEMEDİK ELBİSENİ YARIN GETİRİRİM.. BUNDAN SONRA NE ÖLÜME NE DİRİME!
YÜRRRRÜÜÜÜ ŞEYİME KADAR... AAAA NİYE ELBİSEMİ GİYDİN ALLAHIN BELASI!! KOCA KIÇINLA ESNETECEKSİN.. ÇANTAMI DA ALMIŞ..!
ÇABBUK ÇIKAR ONLARI ÇIKAR DEDİM SANA!!
'24

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Rebecca Solnit'e* Tweet Sildiren Erkek Dünyası Bize Neler Yapar?

"Kadınlar, yüzyıllar boyunca, erkeklere kendi doğal boyutunun iki katı olan bir erkeğin gücünü yansıtmanın büyülü ve lezzetli gücüne sahip aynalar olarak hizmet ettiler." Virginia Woolf

Geçtiğimiz hafta eski adı ile Twitter yeni adı ile X'te Rebecca Solnit attığı bir tweeti sonradan sildi. Nerden mi biliyorum? Sıkı takipçisiyim, hatta retweetledim. Sonra puff! tweet yok oldu. Yazdıkları mealen kısaca şöyleydi; *"... erkekler tanıdıkları tanımadıkları bütün kadınların hayatlarını kontrol etmeye çalışıyorlar."* Bu kadar düz yazmamıştı tabii, sonradan pişman oldum ekran görüntüsü almadığıma. Çünkü şu yaşımda, bunca yıldır hayatta kalmaya çabalayan bir kadın olarak yazdıkları içimden geçenleri yansıtıyordu. Rebecca Solnit tweetini neden sildi bilmiyorum. Epey bakındım internette haber olmuş mudur diye bulamadım. Hayal de görmüş olamam. Bildiğim şey, Solnit'in yazdıklarının çalışmalarında sıkça ele aldığı gibi, erkeklerin kadınların seçimlerini ve hayatlarını yönetme konusundaki toplumsal beklentilere yönelik eleştirilerini ağır bir biçimde yansıtmasıydı.

Solnit çalışmalarında, erkek ayrıcalığının kadınlar üzerinde nasıl zarar verici şekillerde ortaya çıkabileceği, şiddet ve kadınların özerkliğinin bastırılması gibi konulara sık sık değinir, bu da onun bakış açısını toplumsal cinsiyet dinamikleriyle ilgili süregelen tartışmalarda önemli ve etkili kılar. Maalesef Rebecca Solnit'in tweet'inin tam metnini hatırlamıyorum, tweet silindiği için erişilemez durumda. Ancak tweetin içeriği, erkeklerin kadınların hayatlarını kontrol etme ve düzenleme isteğini eleştiren ağır bir mesaj içeriyordu.

"Hamileyim" diye bağıran Sudenaz'a yönelik vahşete seyirci kalan erkekler, aynı koşulların yetiştirdiği erkekler.

Rebecca Solnit, erkeklerin kadınların hayatlarını kontrol etmeleri gerektiğini düşünmelerine dair eleştirilerini, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin köklerine dayandırıyor. Bu kontrol dürtüsünün, erkeklerin sosyal olarak kadınların üzerinde bir otorite kurmaları gerektiğine dair yetiştirilmelerinden kaynaklandığını söylüyor. Fazlası ile haklı, ataerkil toplumlarda erkeklerin kadınların yaşamlarını düzenleme ve kontrol etme hakkını kendilerinde görmelerini sağlayan bir sistem var. Bunun sürdürülmesi için de her yol var. Bu kontrolün sadece bireysel düzeyde değil, aynı zamanda toplumsal düzeyde sistematik gerçekleşmesinin aracı da kadına yönelik çeşitli şiddet. Erkekler, kadınların yaşam alanlarını daraltarak onları *"koruma"* ya da *"yönlendirme"* adı altında kontrol ediyorlar. Bunu öğrenerek yetiştiriliyorlar ve bunun sürdürülmesi için de toplumun desteği var.

Türkiye'de, geçen hafta Manisa'da sokak ortasında herkesin ve kendi çocuğunun gözü önünde "hamileyim" diye bağıran Sudenaz'a yönelik vahşete seyirci kalan erkekler, aynı koşulların yetiştirdiği erkekler. Toplumun kadın düşmanlığındaki ittifakını hep birlikte gözümüze soktular.** Bununla da kalmadı bölge esnafı ile yapılan röportajlara bakınca bu ittifakın ne denli güçlü olduğunu, kadına yönelik şiddetin kadınların kontrol edilebilmesinde ne kadar normalleştirildiğini anlıyor insan. Bir esnaf şöyle söylüyor; *"doğru düzgün biri olsaydı yardım ederdik. Ama doğru düzgün bir insan olmadığı için... Artık Roman mı diyelim... Ondan karışmadık."* Ne ararsanız var bu sözlerin içinde. Olayın ayrıntıları ortaya çıktığında Sudenaz'ın 14 yaşından beri şiddete uğradığını ve defalarca şikayetçi olduğunu öğreniyoruz. O şikayetleri dikkate almayanlar bu ittifakın içindeler. Tıpkı kadına yönelik şiddeti yıllardır seyreden ve tüm kazanımları yok etmeye kararlı bu iktidar gibi.

Solnit'in deyişi ile kadınları kontrol etmeye çalışan bu kadın düşmanı ittifak hem kadınlar hem de erkekler için zararlı. Kadınlar, bu tür baskılar altında özgür bir yaşam sürdüremezken, erkekler de sürekli olarak kontrol sahibi olma ihtiyacıyla, hem kendileri hem de etraflarındaki insanlar için zararlı hale geliyorlar. Bu vahşete dönüşmekten çekinmeyen kontrol anlayışı, Solnit'in sözleri ile yazacak olursak; *"erkeklerin kendilerini bu şekilde tanımlamaları, onların kendi duygusal ihtiyaçlarını göz ardı etmelerine ve daha geniş bir insanlık anlayışından uzaklaşmalarına yol açıyor.* Ben de diyorum ki, insanlıktan çıkarıyor erkekleri. Bu ittifak bozulmalı. Kadınlar yüzyıllardır bunun için uğraşıyor. Toplumun kadınlar ve erkekler arasında gerçek bir eşitliği sağlamak için bu kontrol anlayışını yıkması gerek. Kadınların hayatları üzerinde tam bir söz sahibi olmaları, kendi kararlarını özgürce alabilmeleri ve bu kararların erkekler tarafından kontrol edilmeye çalışılmaması için daha çok can vermemeli artık kadınlar.

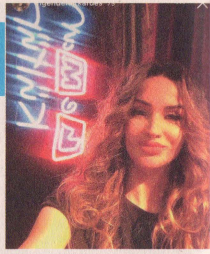
* https://en.wikipedia.org/wiki/ Rebecca Solnit

**https://www.evrensel.net/haber/526218/kcdp-iktidar-da-kadina-yonelik-siddeti-engelleme-imkani-varken-yillarca-seyretti

Mehmet Ali & Akşamsefası

DÜŞÜN DÜŞÜN ÇOK'TUR İŞİN

Dr. Figen Demir Kardeş
(Hunili Doktor)

Adana'da insanlar yazın 3 ay yaşamazlar, 'hayatta kalma mücadelesi' verirler. Böylesi doğa üstü sıcak ve nemin ütopik bir nedeni olmalı ve evet ben buna inanıyorum: Efsaneye göre, bulmacaseverlerin yakından tanıdığı güneş tanrısı Ra, bigün karnını doyurmaya dünyaya, Adana'ya gelmiş. Ciddi bir et sevdalısı olan Ra, kahvaltıda ciğer yemekle hayata başlayıp üç öğün kebap yiyip yatmadan önce de hayvanın barsaklarından yapılmış mumbarı mideye indirenlerin olduğu bu memlekete hayran kalıp kıskanmış. Kıskançlığından her sene üç ay, sırf ibnelik olsun diye, güneş ışınlarını dimdik vaziyette bu memlekete göndermeye başlamış. Torosların ortasındaki çukurda olan şehire bi de Seyhan Nehri'nin nemi de eklenince Ra amacına ulaşıp her yaz tüm Adana'nın canına okumuş. Tabisi de bu efsaneyi ben uydurdum ama ossun, şimdiden yayarsak yüzyıla kadar gerçekten efsane olur! Adana halkının şahsına münhâsır davranışlarının sebebi, işte bu efsanevi sıcaktan beyin pekmezlerinin kaynayıp koyulaşmasıdır.

Çocukluğumda Ankara kışlarında soğuktan korunmanın en önemli şartı anneme göre 'pekmez'di. Okula giderken kat kat giyinip Michelin lastiğe dönüp tam kapıdan çıkarken annem; ağbimle beni durdurup birer kaşık pekmez içirirdi. Sonradan içtiğim hiçbir içecek; kanyak dahil, içimi bu kadar ısıtmadı. Bir gün ağbimle pekmez içmeden yola çıktık, hatırladığımız anda donmaya başlamıştık. İşte buna tıpta 'plasebo etkisi' diyoruz. Yani farmakolojik olmayan bir ilacın etkili olduğuna inanarak iyileşme...

Bizim acil serviste en çok kullandığımız tedavi ilaçlarımızdan biri bildiğiniz dümdüüük serumdur. Hep aynı, ilgi istediği için gelen teyzeler vardır ayılıp bayılan, ağrıdan kıvranan; serumu 'bu ilaç yurtdışından geldi şööyle iyi böyle iyi' der yaparız; hooop teyzenin ağrısı geçer tazı gibi koşarak çıkar acilden. Memleket erkânı da milletine plasebo uyguluyor. Nasıl mı? 'Açlık sınırı şu kadar lira; bak sana öyle bir maaş vercem ki; mümkün diil acıkmıycaksın' diyor hoop üç kuruşa karınlar doyuyor!! Cüppelinin teki 'şu duayı et, bir lokma ekmekle bile doyacaksın' diyor; bakara- makara ve doyuyor fukara.

Dua deyince, ben oldum olası 'eksik dua'dan korkarım. Uzmanlık sınavına hazırlanırken kendi kendime 'kıçımı kırar oturur çalışırsam kazanırım' dedim; jilet gibi Ankara buzunda kaydım çift saltoyla düştüm: kıçımı kırdım... Duamın bu kısmı tuttu; sınavı kazanma kısmı ise hüsran! Bir adam bigün dua etmiş, çükünün uzunluğuyla ilgili: 'Allahım çüküm yerlere deysin'...

Taak; adamın bacaklar gitmiş, çükü yerlere deymiş.

Adam şok!! Olmayan bacaklarına doğru bakarak:

'Gözüm kör olaydı da bunu görmeyeydim' dediği an taaaak adamın gözü kör olmuş...

Adam isyanda 'Ben hiç mi mutlu olmıycam; arkamda bi desteğim olsa da mutlu olsam...' dediği anda taaaak adamın biri onu zikmek için arkasında, onu desteğiyle mutlu etmeye belirmiş!!! Siz siz olun eksik dua etmeyin! Bad-dualarınızı da misal 'uzun adamın boyu devrilsin' diye değil 'memleketin içine eden uzun adam, net olarak şu enlem şu boylam koordinatlarındaki binlerce odalık fakirhanesinin altında kalsın' gibi...

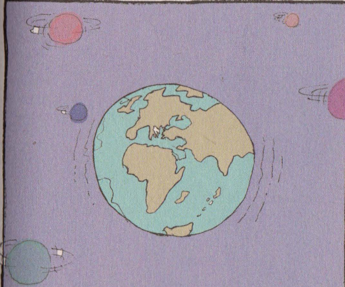
Güneş tanrısı Ra, bigün karnını doyurmaya dünyaya, Adana'ya gelmiş. Ciddi bir et sevdalısı olan Ra, kahvaltıda ciğer yemekle hayata başlayıp üç öğün kebap yiyip yatmadan önce de hayvanın barsaklarından yapılmış mumbarı mideye indirenlerin olduğu bu memlekete hayran kalıp kıskanmış.

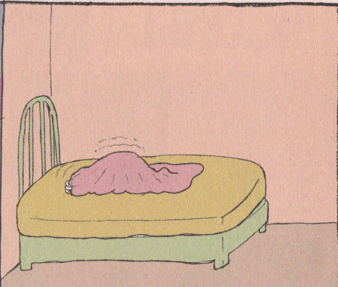
Bu arada nedense aklıma şunlar geldi:

Ayakkabı kutusu, tape, bakara makara, 5 milyon Suriyeli, 15 milyon işsiz, kadın cinayetleri, kalkışma, senaryo, pudra, Binalinin oğlu, bikereden bişey olmaz, Katar'a satıldı, Afganlar, Ayasofya duvarını yiyenler, giderlerse gitsinler, benim başörtülü bacım, 128 milyar dolar nerede, atanamayan öğretmen, camide bira içtiler, adam kazandı, evlatlığınızla evlenebilirsiniz, Ensar, bunlar sürtük, davullu zurnalı karşılama, bu hasret bitsin dön, kandırıldık, MİT tırları, çadır satan Kızılay, göt kılı, domuz bağı, petrol bulduk, SOMA faciası, fıtratında var, TÜİK verisi, açlık sınırı, 1 soğan 10 lira, liyâkat, duble yol, KPSS skandalı, deprem, isimsiz mezar, orman yangını, otel inşaatı, beşli çete, doktor cinayeti, ananı al da git, ya şampanya ya secde, Sinan Oğan, koltuk, gemicik, andımız okunmayacak, bunlar kitapsız, bunlar imansız, imar affı, Maraş'ta deprem, Maraş'ta kutlama, sokak köpekleri katledilsin, kutlama pozu, eroin dozu, baronlar İstanbul'da, İstanbul mu nerde?; mülteci istilasında...

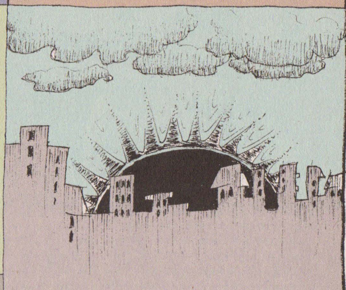
Bu ülkede yaşayıp, dakikalık değiş(tiril)en gündemle aklı-fikri-zikri uçuşmayan gamsızlar beni bulsun çok amin; aman eksik olmasın: navigasyonla tam konum atıyorum: Beyin pekmezini kaynatan sıcaklıktaki şehir olan Adana'daki hunili doktor Figen'in evi.

BİR KADIN ÖLDÜRÜLDÜĞÜNDE;

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yeni Afganistan'da "Kadınlarla Mücadele"

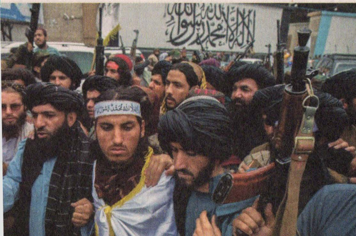

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

AFGANİSTAN'DA NELER OLUYOR?

Ağustos ayında Taliban'ın yayınladığı bir dizi yeni kanunla sarsıldı Afganistan. **Afganistan**'da kadınların topluluk içinde konuşmaları, ses çıkarmaları, tanımadıkları erkeklere bakmaları yasaklandı. Bundan sonra giydikleri burkaların yüzlerini tamamen kapatması gerekecek, zira gözleri açıkta bırakmak bile yasak artık. Kız çocuklarının eğitimi de durduruldu, ayrıca iş sahibi olan kadınların işlerine gitmeleri henüz doğrudan yasaklanmamış olsa da iş yerlerine ulaşmaları halihazırda engelleniyor ve neredeyse imkansız hale getiriliyor (zaten Afganistan'da sadece başkent Kabil'de kısıtlı sayıda çalışan kadın bulunuyor). Afganistan artık kadınların haklarının olmadığı bir kara parçası. Afganistan'da "**insan hakları**" kavramının pek erkekleri de kapsadığı söylenemez gerçi, ama kadınların artık fiili olarak insan sınıfında yer aldığından bile bahsedemeyiz maalesef.

Taliban'ın ve **El Kaide**'nin **11 Eylül 2001** saldırılarından sonra **Amerika**'nın açtığı savaşta bir süre güç kaybettiğini, söylendiğine göre El Kaide'nin de büyük ölçüde yok edildiğini duymuştuk. Biz bir şey bilmiyorduk zaten, tamamı Amerika'nın elinde olan "bağımsız" medyanın yalancısıydık. Sonrasında Afganistan'da kademeli bir özgürleşme yaşandı. Kız çocukları okullara dönebildi, hatta yüksek eğitim bile alabildiler. İş bulabildiler, çalışabildiler,

kendi başlarına sokağa çıkıp kendi alışverişlerini kendileri yapabildiler. Ancak Amerika'nın **Bin Ladin**'i "yakaladık öldürdük sonra da denize attık haydin bitti gitti" açıklaması ile can havliyle birdenbire Afganistan'dan kademeli çekilme kararı almasıyla birlikte Taliban'ın yeniden hortladığını gördük. Adeta Amerika'nın boşalttığı alana kabını dolduran su gibi Taliban geri doluyor, beraberinde de bir pala gibi iyice bilediği kendi hastalıklı din anlayışını getiriyordu.

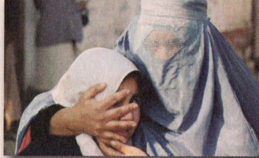
Taliban önce kadınların haklarına dokunulmayacağını ve yürürlüğe girmiş yeni özgürlük havasının bozulmayacağını vaat etmiş, her ne hikmetse **Batı** dünyası da bu apaçık yalanı kuzu kuzu yemiş ve 20 yıla yakın bir süre kontrolü altında tutmak için hem yerli hem de askeri olmak üzere bir sürü can kaybını göze aldığı ülkeyi altın tepside Taliban'a geri teslim etmişti. Batı'nın bu apaçık mağlubiyeti hemen hemen hiç bu şekilde değerlendirilmezken, Taliban'la kimlerin kapalı kapılar ardında ne anlaşmalar yaptığı ise belki on yıllar sonra ortaya çıkacaktır.

Afganistan, Batı'nın çekilmesinin ardından, 2021'den beri doğrudan Taliban rejimi altında yönetiliyor. Taliban, yeniden ülkeyi ele geçirdiğinde Afganistan'da 14 milyon kız öğrenci vardı. Parlamentodaki milletvekillerinin üçte biri kadındı. Kadınlar devlet memuru, hatta helikopter pilotu bile olabiliyordu. Şimdiyse bunların hepsini kaybettiler. Önce yüksek öğrenim haklarını kaybettiler. Bir kısım Afgan kadın ağlaya ağlaya Afganistan'ı terk etti, yabancı memleketlere çeşitli burslarla okumaya gittiler. Gitme şansları olmayanlar sokaklarda eylemler yaptılar, seslerini çıkardılar, dünyanın dikkatini çekmeye çalıştılar. Ama? Ama nafile bir çabaydı bu, dünya sağır kulağının üstüne yatmış Afganistan'da kadınların daha fazla hangi baskılara maruz kalabileceğini izliyordu. Gidebilen gittikten sonra Taliban kapıları içeriden kadınların üstüne kilitledi ve birbiri ardına "dini reformlarını" hayata geçirmeye koyuldu.

Kadınların, yüksek eğitim hakkından sonra parklarda tek başına oturma ya da dolaşma hakları gitti önce. Sonrasında izinsiz seyahat, en son da asla kapatmayacağız dedikleri kız okulları kapatıldı. Geçtiğimiz ay ise, son noktayı koydu Taliban: ses yok, görüntü yok, varlığınız yasak dedi. Afgan kadınlar artık sesi, görüntüsü ve ortaya koyabilecekleri ruhları olmayan birer nesneden, birer objeden, birer maldan ibaretler sahipleri için. Evet, sahipleri için…

Dünyanın Gözü Önünde Çöken Uygarlık

Söz konusu yasaklar açıklanalı henüz birkaç gün oldu, ben de dünya kamuoyunun çıkardığı homurtuları takip ediyorum sosyal medyadan ve de resmi açıklamalardan. **Birleşmiş Milletler**, **İnsan Hakları İzleme Örgütü** gibi birkaç kurum hariç hiçbir resmi kurumdan ciddi ve resmi bir ses çıkmadı. Onlar da birer kınama benzeri metin yayınlayıp kenara geçtiler. Uluslararası yayın yapan haber portallarında ve kanallarında kısa birer haber olarak kendine yer bulabilen söz konusu hadise, dünya çapındaki feminist örgütlerin ve kadın hakları aktivistlerinin ise birincil konusu şu anda. Lakin kadınların bu cılız sesleri ve sivri çıkışları, dünya genelinde yeterli bir kamuoyu oluşturmaktan çok uzaktalar.

Belki diyorum **Filistin** meselesinde olduğu gibi rötarlı bir haykırış gelecektir, zira dünyanın idrak yollarında ciddi bir tıkanıklık var, bunu artık hepimiz biliyoruz. Ancak aynen Filistin'de olduğu gibi sonradan gelen bu haykırışın hiçbir yaptırım gücü de olmayacaktır. Çünkü zorbalar, kilometrelerce ötede yaşayan bazı insanlar, hele de kadınlar, yaptıklarından rahatsız oldu diye zorbalıklarından vazgeçmiyorlar hiç. Zaten

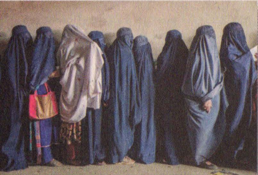

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada

Batı dünyasında ya da Asya'nın geri kalanında kadınların durumu pek parlak sayılmaz. Zaten kendi dertleriyle yeterince boğuluyorlar. Zaten bu yeni dünya düzeninde gizliden yürürlüğe sokulmuş bu yeni "**kadınla mücadele çağı**"nda paylarına düşeni göğüslemekle meşguller. Yenilmeseler de yorgun ve de bitkinler.

İleriki sayılarda daha ayrıntılarıyla işleyeceğimiz **Hindistan**'ın tecavüz cumhuriyetine, **Güney Kore**'ninse bir "**deepfake**" porno cennetine dönüşmesi bu ve civar coğrafyalarda yaşayan kadınların dikkatlerinin dünyanın bu bölümüne odaklanmasını sağlıyor. **ABD** desen **Trump**'ın "**Project 2025**"iyle (2025 projesi) uğraşıyor. En basitinden demokrasi namına bir şey bırakmamaya ant içmiş bu projeye göre, sadece annenin ciddi derecede hayati risk taşıdığı durumlar hariç, Amerika'nın bütün eyaletlerinde kürtaj koşulsuz şartsız yasaklanacak. Bakın bu gibi bir yasa önergesi, Amerika gibi bir toplum için, Afganistan'da kadınların eğitimsiz ve sessiz kalması ile eşdeğer bir kırılma anıdır. **Mormon Tarikatı** gibi tarikatların çeşitli propaganda araçları ile "**geleneksellik**" adı altında kadın köleliğini gobartmaya çalıştığı, "**trad-wife**" adı altında (geleneksel eş) kadınları sekizer dokuzar çocuklar doğuran kuluçka tavuğuna çevirdiği projeleri dört bir koldan kendine mürit devşirme derdinde. Benzer tarikatlar ve benzer bir "trad-wife" akımı **Putin**'in Rusyasında da var. Rusya'da da pratikte kürtaj yok hükmünde ve kadın cinselliği kutsal evlilik bağı altında üremek için yapılması icap eden bir aktiviteye indirgenmek isteniyor.

Türkiye deseniz, kadın cinayetleri, kadına karşı şiddet ve kadın cinselliğinin reddi gibi bir noktaya geri çekilmiş, geri çekileceği yeni cephe yüklenene kadar kendini bekleme moduna almış, duruyor.

Kadınlar, bütün bu ahval ve şerait içinde kendilerine karşı ilan edilmiş bu topyekun savaşı öncelikle görmek ve tanımlamak zorundalar. Çünkü özellikle son yıllarda birbiri ardına dünyanın çeşitli noktalarında açılan bu cephelerin tesadüf olduğunu düşüneceğimiz o naif noktayı çoktan geçtik. Biz şuradayız artık; Afganistan düşerse Kaliforniya da düşer. Hindistan düşerse, Londra da tehlikededir. Nijerya'daki kadınlar sistematik şiddetle mücadele ediyorsa, Paris de aynada Nijerya'nın gölgesini görecektir. Çünkü bu küresel göç çağında, çok üzgünüm, başka türlüsü mümkün değil, başka yol yok...

Turist

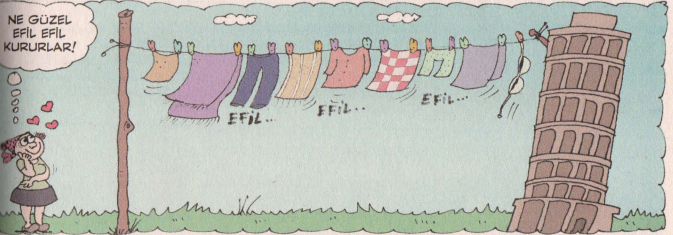
Feyhan Güver

Mehmet Ali & Akşamsefası

NE KADINLAR ÇİZDİM ZATEN YOKTULAR

O ÖDÜL KONUŞMASI NEYDİ KIZ? SANA ÖZGÜRLÜĞÜ ANNEN DEĞİL, YAŞIMA, KİLOMA BAKMADAN GİY-DİĞİM ŞU TAYTLARIM, BİTMEYEN NEŞEM VERDİ. BİR TEŞEKKÜR BEKLERDİM DOĞRUSU.

HANGİ TİPİN TÜRKİ-YE'NİN EN CİDDİ GAZETELERİNDEN BİRİNDE BACAKLARINI AÇIP OTURABİLDİ. CESARET ÖDÜLÜNÜ SAPINA KADAR BEN HAKETTİM TATLIM.

TÜRK KARİKATÜRÜNÜN MADAM BOVARİ'SİYİM BEN AYOL. AŞKTAN DAHA CESUR BİR ŞEY VAR MI?

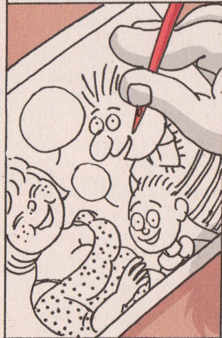
AYGAAZ AYGAAZ AYGAAZ

EKONOMİSTLERE PARMAK ISIRTACAK KRİZİ AŞMA YÖNTEMLERİMLE, O ÖDÜL BENİM OLMALIYDI. ÇOLUK ÇOCUĞUMUN RIZKINI, ELİN ÇİZERİNE YEDİRTMEM.

BEN SENİN VİCDANININ RAMİZE FIRK! FIRK!

ALDIĞIM CESARET ÖDÜLÜ TİPLERİMİN HEPSİNİ HAVAYA SOKMUŞTU. BAŞIMA ÜŞÜŞÜP SİTEM ETTİLER. HEPSİ HAKLIYDI. HELE EŞİ NADİDE BENİM İLK GÖZ AĞRIMDI.

ONU ÇİZMEYE BAŞLADIĞIMDA KENDİMİ SINIF ATLAMIŞ GİBİ HİSSETMİŞTİM. (TİPİ OLAN ÇİZERLER SINIFI) KOLAY ESPRİ BULUYOR AMA KÜÇÜK ÇİZEMİYORDUM. NADİDE İLE BOYUTLAR İYİCE BÜYÜMÜŞTÜ. ÇARŞAF GİBİ KAĞITLARA ÇİZİYORDUM ARTIK. BU BENİ ÇOK UTANDIRIYORDU.

Benim Kahramanlarım

Ramize Erer

EZİK HANIM'IN ŞÖHRETİ NADİDE'Yİ GEÇTİ. BİR ARALAR SADECE EZİK ÇİZER OLMUŞTUM. ÜSTELİK EN SIKI ENTELLER ONA HAYRANDI.

Mehmet Ali & Akşamsefası

NADİDE KİTAP OLARAK ÇIKMIŞTI. TÜYAP'TA İMZA GÜNÜM VARDI VE İLK DEFA OKUYULARIMLA KARŞILAŞIYORDUM.

BEN KARŞIDAN GELİYORUM. RAMİZE HANIM'I ARAMIŞTIM. BURADA MI ACABA?

BENİM!

AAA... SİZ ÇOK GENÇSİNİZ AMA. SİZİ BENİM YAŞLARIMDA DÜŞÜNMÜŞ, DERTLEŞMEK İÇİN GELMİŞTİM. BU YAŞTA, SEN BENİM PROBLEMLERİMİ NEREDEN BİLECEKSİN Kİ... HADİ GİDİYORUZ ÇOCUKLAR.

TÜYAP

OKUYUCUMUN YAŞADIĞI HAYAL KIRIKLIĞI ÜZMÜŞTÜ BENİ. NADİDE'Yİ BENİM ÇİZDİĞİME BİLE İNANMAMIŞTI BELKİ DE. DİĞER ANIM DA ŞÖYLEYDİ. PAZARTESİ DERGİSİNE TÜPÇÜ'YÜ ÇİZİYORDUM.

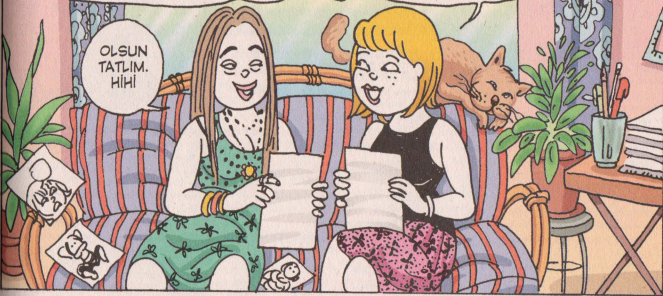
BAZEN İŞ BIRAKMAK İÇİN UĞRUYORDUM MEKANLARINA.

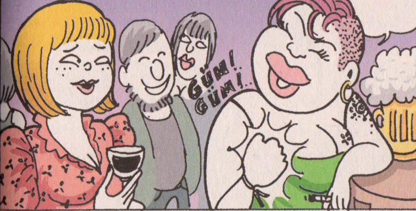
GEÇENLERDE BİR KADIN UĞRADI SENİ SORDU. TÜPÇÜ'DE Kİ GİBİ BİR AŞK YAŞIYORMUŞ Hİ Hİ.

DERGİYE, YAKINLARDAKİ SULAR İDARESİNE FATURA YATIRMAK İÇİN GELDİĞİN DE UĞRAMIŞ. HEM DE TÜRBANLIYMIŞ. BU MERAKIMI DAHA DA ARTIRMIŞTI.

SULAR İDARESİ

TÜRBANLI BİR MADAM BOVARI. KAFAMDA SENARYOLAR KURMUŞ, GİZLİ AŞK YAVULARININ SULAR İDARESİ OLDUĞUNA İNANDIRMIŞTIM KENDİMİ NEDENSE. SONRA TÜPÇÜYÜ DE NADİDE'Yİ DE, TÜRBANLI KADINI DA UNUTTUM. YENİ BİR GAZETEDEN ÇİZERLİK TEKLİFİ ALMIŞTIM.

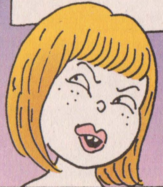

NE YAPTI BİLMİYORUM. BİR DAHA GÖRMEDİM. YENİ TÜRKİYE GİBİYDİ ARKADAŞIM. KURNAZ, KÜSTAH VE MAĞDUR. HIRSIZLIĞIN BİLE FITRATINDA YOKTU BU KADARI.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ankara, 20 Ağustos 2024

KADIN ve BARIŞ

Yaşar Seyman yasarseyman@gmail.com

Suyun öte yakasından şair Yannis Ritsos barış için ses veriyor:

"Çocuğun gördüğü düştür barış.
Ananın gördüğü düştür barış.
Ağaçlar altında söylenen sevda sözleridir barış.
Akşam alacasında, gözlerinde ferah bir gülümseyişle döner ya baba
elinde yemiş dolu bir sepet;
ve serinlesin diye su, pencere önüne konmuş toprak testi gibi
ter damlalarıyla alnında...
barış budur işte."

Bu unutulmaz şiirin büyüsü ile yıllardır üstüne yazılar yazdığım barış için diyorum ki kadın ve barış gelecektir.

Kadın ve Barış...

Uğruna yaşamlar adanan iki güzel ve ölümsüz sözcük...

Ciltlerce 'Savaş ve Barış" yazan Tolstoy diyor ki: ***"Her zaman kalbimizden gelen ve doğru bulduğumuz sese uymalıyız, çünkü o ses hiçbir zaman yalan söylemez..."***

İki binli yıllarda Diyarbakır'daki bir konuşmamda hangi yazarın sözü olduğunu unuttuğum "Barış savaştan zordur," tümcesini inanarak söylemiştim. Siyasi çalışmalarım sırasında barışın ne denli zor olduğuna tanıklık ettim. Ne yazık ki geçen yıllar bu sözü doğruladı.

Barış sözcüğü savaşı çağrıştırıyor.

Oysa barışın yelpazesi öyle geniş ki, barış deyince akla sevgisizlik, saygısızlık, linç kültürü, şiddet gelmeli.

Barış hayatı sevmekle başlar. Önyargılardan arınmış, insan haklarına saygılı, daha güzel bir dünya mümkün sözünü şiar edinenlerle sağlanır. Doğa sever biri doğa barışına sahip çıkar. Barış özlenen, aranan olmaktan çıkmalı ki yaşam bulsun. Sevgisizlikle, hoyratlıkla, çıkarlar uğruna yıktığımız değerler için barış arıyoruz.

Bu dünyada savaşın yıkıcı sonuçları en çok kadınların omuzlarına yıkılıyor.

Kadınlar yaşamlarında savaşın ne denli kolay alınan bir karar olduğuna tanıklık ettiklerinde zor olan barış için uğraş vermeyi seçiyorlar.

Çünkü savaş önce kadınları hem sosyal hem ekonomik hem de can evinden vuruyor. Ne yazık ki savaşın bütün zorluklarını kadınlar ve çocuklar yaşıyorlar.

Bu nedenle kadınlar barışı dünyanın her yerinde mücadele ile örmek istiyorlar. Ve biliyorlar ki; barış sevgi diliyle örülür. Barışın en önemli enstrümanı dildir. Dili besleyen barışa inanan insanların çalışma ve deneyimleridir. Barışın sözcüsü kadınların dillerine bakın, onları dinleyin çatışmasız, sevecen, saygın bir dil kullanırlar. Bakışları, yorumları önyargıdan çoktan arınmıştır.

Yannis Ritsos'un dizeleri benimle yazımda akmak istiyor:

"Barış sıcak yemeklerden tüten kokudur akşamda
yüreği korkuyla ürpertmediğinde sokaktaki ani fren sesi
ve çalınan kapı, arkadaşlar demek olduğunda sadece.
Barış, açılan bir pencereden, ne zaman olursa olsun
gökyüzünün dolmasıdır içeriye;
gökyüzünün, renklerinden uzaklaşmış çanlarıyla
bayram günlerini çalan gözlerimizde.
Barış budur işte."

NOBEL BARIŞ ÖDÜLLÜ KADINLAR

'Nobel Barış Ödülü' 1901'de verilmeye başlar...

İlk ödül 1931'de Jane Addams'a veren Nobel Kurulu, ***"Dünya barışını sağlamak için bize yardım edecek, kadına yakışan en iyi nitelikler Jane Adams'ta toplanmıştır,"***der.

Jane Addams 1896'da "dünya Barışı'yla ilgilenmesi kaçınılmaz olur. Çünkü o yıl Tolstoy ile tanışır. Altmış sekizindeki "Savaş ve Barış'ın yazarı açık sözlü biri olarak yarı yaşındaki Amerikalı Jane'yi "şiddetten arınmışlık" üzerine görüşleriyle etkiler.

Jane Addams. Feminist, iflah olmaz bir savaş karşıtı ve 'Nobel Barış Ödülü' sahibi Amerikalı kadın, ilk kez 1898'de İspanya-Amerika savaşına şu sözüyle karşı çıkar: ***"İnsan hayatını da savaşı kuşattığımız kahramanlık ve hayranlığın aynısıyla kuşatırsak savaş imkansız olur diyebiliriz."***

Bu örnek mücadele, sözler ve cesaret asırlardır sürüyor.

Son yıllarda özellikle Müslüman ülkelerde kadınlar 'Nobel Barış Ödülü'nü alıyorlar. Üç Müslüman ülkede 'Nobel Barış Ödülü' alan kadınlar dünyanın başka ülkelerinde bu ödül sahibi kadınlar hatta erkeklerle bir araya gelerek barış çalışmaları yapmak isteklerini söylüyorlar.

Son yıllarda Nobel Barış Ödülü'nün kadınlara verilmesi rastlantı mı?

Asla!

Dünyada 'Nobel Barış Ödülü alan erkeklerin bir araya gelip "Nobel Ödülü'nün gücüyle dünyanın çeşitli ülkelerinde barışı gündeme getirmek çalışmalar yapmak akıllarına geldi mi?

Barış ödülü alan kadınların her biri cesaret örneği duyarlı aktivistler!

Dünyada barış için ses veren o yiğit kadınlara saygımız sonsuzdur.

Kadın, her alanda, değişimin ve dönüşümün en önemli dinamiği, yaşamın rengidir.

Dünyada başarıya ulaşmış tüm örgütler başarılarımızın mimarı kadınlardır diyorlar.

Savaşın ve şiddetin mağduru kadınlar artık dünya kadın hareketiyle ilmek ilmek barışı örmek istiyorlar.

Victor Hugo'nun da dediği gibi: ***"Barış, her şeyi hazmeden mutluluktur."***

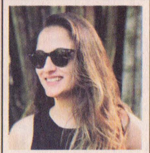
Dünyayı değiştirmenin yolu barışın kalıcı olarak sağlanmasıdır.

Yannis Ritsos dizeleri ile yine peşimden koşuyor:

"Bir tas sıcak süttür barış ve uyanan bir çocuğun
gözlerinin önüne tutulan kitaptır.
Başaklar uzanıp, ışık! Işık! - diye fısıldarlarken birbirlerine!
Işık taşarken ufkun yalağından.
Barış budur işte.
Kitaplık yapıldığı zaman hapishaneler
Geceleyin kapı kapı dolaştığı zaman bir türkü
ve dolunay, taptaze yüzünü gösterdiği zaman bir bulutun arkasından
Cumartesi akşamı berberden pırıl pırıl çıkan bir işçi;
Barış budur işte.

BAYAN YANI
2024-05-EYLÜL-EKİM
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün
Renklendirme Berhan Cebe
Grafik Düzenleme Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
Adres: Duatepe Sok. No:16 Yeldeğirmeni/Kadıköy
Tel: (0212) 2929565-66-68
Fax: (0212) 251 57 54
Baskı: **İhlas Matbaacılık** (0212) 454 30 00
Dağıtım: Turkuaz Dağıtım Paz. A.Ş. (0212) 2929565

RUMUZ: TAVUSKUŞU

Ayşegül Bektash Frame @aygulshe

Sevgilimle aramızda sürekli Instagram yüzünden kavga çıkıyor. "Seni takip eden bu kişi kim, sana mesaj atıyor mu, neden hep kendi fotoğrafların var, sen kimi takip ettin, beraber fotoğraflarımızı neden paylaşmıyorsun?..." Anlatmaktan dilimde tüy bitti ve ne bu kuşku demekten bıktım. Onu üzmem, onu seviyorum biliyorum ama ne yapmalıyım bilmiyorum?

Değerli Tavuskuşu,

İnan o kadar çok mesaj alıyorum ki böyle (Instagram üzerinden), çok yuvalar yıkıldı şu sosyal medya illeti yüzünden.

Birisi gelse kapatsa da şu Instagram'i, millet detoksa girse. (hahaha şaka şaka, biz Kuzey Kore miyiz ayol?!) - isteyen detoksunu kendisi yapsın, wifi kapatsın, modemi yaksın, telefo- nunu atsin denize...vs. vs.

Bu tür durumlar, ilişkinin sağlıklı bir şekilde yürümesi için önemli iki sorunu işaret ediyor - güven eksikliği ve dertsizlik - hangi tarafın güveni bilemem, bunu da ben mi söyleyeyim?! Diğeri de, bence insanların yapacak önemli işleri, dertleri yok, dert arıyor kendine offf of.

Allah baska dert vermesin, kendinize gelin!

Oysa sevdiğin, sevildiğin bir ilişki bulmuşsun, yıllarca bunu umut etmedin mi?! Sevgi, sevdiğinin açığını aramaz. Kişi, kendinden bilir işi. Gülme komşu- na, gelir başına. Her işin başı sağlık.

Ya yoluna bakacak kardesim ya da kalacaksan; konuşun, beraber, adil, makul, yemyesil bir çözüm bulun, sosyal medya yerine ilişkinize odaklanın ya da profesyonel destek alın (o da deli pahalı).

Rumuz: KıvırcıkPanik

Sevgili Güzin Abla, ben her sabah saçlarımı düzleştirip işe gidiyorum ama gün ortasında saçlarım kendi kendine kabarıyor ve kıvırcıklaşıyor. Ne yaparsam yapayım düz kalmıyorlar! Kendi saçlarımın bana ihanet ettiğini düşünüyorum. Saçlarımın düz kalması için ne yapmalıyım?

Değerli Kıvırcık Panik,

Çünkü sen düzleştiriciyle savaşırken, ben de kendi saçlarımın kıvırcık olmasını dileyen biriyim, off insanlık neden böy- le, neden?!!!

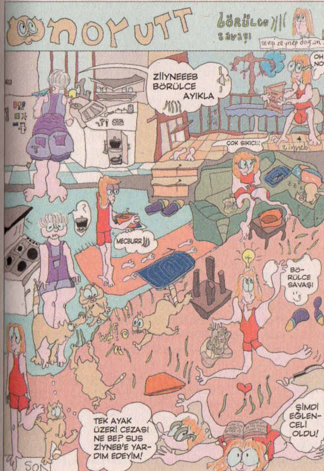
Kalemi sıra arkadaşım Zeynep'in saçlarına sokardım falan, çok severim saçta kalem çevirmeyi!

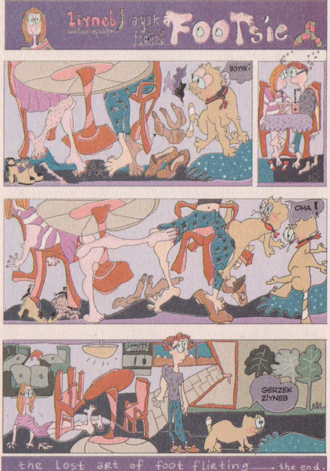
Bir düşünür: "Bazen doğaya bırakmak lazım." der, bilmiyorum kim, ama birisi kesin böyle bir şey demiştir ve zen men, Budist, şaman, beyaz yaka falandır bu kişi. Ona bak, kendine bak. Sal gitsin, enjoy gitsin annem!

'Jöle saçları döker mi?' Ben de bu bilgiyi teyit etmek istiyorum.

Sende vardır bu bilgi, hi? Gıvırcık? Ne diyon?

Sevgi Zeynep Doğan

Mehmet Ali & Akşamsefası

ACI

Gökçen Erdoğan

"Dürtme içimdeki narı, üstümde beyaz gömlek var." diyor Birhan Keskin. Acının uyuyan bir yankı olduğunu, kendinden uzağa halka halka açıldığını bilenler anlıyor onu. Unutulmayan ama gömülenleri, izlerinden tanıyanlar anlıyor.

Ilk evliliğini emir mi rica mı olduğu bugün bile tartışmalı bir 'öneri'yle yapmıştı. Referans mı demek lazım? Uygun bulunan biriyle sevişmesine, aslında çocuklar doğurmasına onay çıkmasıydı bu. Çaresiz, kabul etmişti. 'Hayır' insanın diline zamanla yerleşiyor, başta hemen oluvermiyor öyle. Ilk evliliği, ilk sevişmesi, ilk yalnızlığı, ilk kenar süsü oluşu, ilk bir eşyaya dönüşü, ilk sözsüz terk edilişi, ilk boşanmaya bile değer görülmeyişinin üzerinden 8 yıl geçmişti. Kiminle, nerede olduğunu bir gün bile bilmediği bir adamın nikahlısıydı. Adamın bilmem kaçıncı yeni sevgilisi nikah diye tutturunca Asiye'nin de prangaları çözülüvermişti bir hediye gibi. Hiç hesapta yokken çağırıldığı mahkemeye gitmiş ve ne derlerse tamam demişti bir kez daha. Artık dul bir kadındı. Nüfus cüzdanına 'bekar' yazsalar ne fark eder, bu olduğunda Asiye zaten 8 yıldır duldu. Bu gelişmeye yeni dullar sevinsin. Kıdemlilerin umru değildi.

Eve döndü. Hayatında hiçbir şey değişmediğini fark etti ve bu ona koydu. Çayı demledi, yarım saat sonra komşularla kapı önüne çıkacak ve petibörleri çaya batırıp gülüşeceklerdi. Haftanın 4 günü gittiği gündelikte kazandıkları, evin kirasını, öte berisini anca karşılıyordu. Ama şikayeti yoktu Asiye'nin. Küçük hayatlar, insanda şikayetlenecek bir şey yokmuş hissi yaratıyordu. Az eşyanın evi, istese de dağıtamaması gibi.

Asiye'nin her günü birbirine o kadar benziyordu ki ufacık bir değişiklik onu hem çok şaşırtıyor, hem de çok korkutuyordu. Elektrikler kesildiğinde mum yakıyor, pencerenin önüne oturuyor, gözünü hiç ayırmadan sokağı izliyor ve orada güvende olduğunu düşünmeye çalışıyordu. Eve kimse girmezdi hayır, herkes birbirini tanır kollardı buralarda. Mahallenin yerleşik hırsız sakinleri bile hırsızlık için başka semtlere gider, burada edepleriyle komşuluk yaparlardı. Asiye'nin aradığı güven hissi başka bir şeydi. O böyle bir şeyin peşinde olduğunu bilmiyordu zaten. Yalnızca karnında bir yumruyla oturuyor ve her zamankinden başka hissettiğini biliyordu. Hayatınız kötüyse bile alıştığınız kötülükte kalmasını istersiniz ya, belki öyle bir şey. Ama hayatınız iyiyse hep daha iyisini istersiniz, çok garip. Şükrün kenar mahallelerdeki biçimi böyleydi. Asiye'nin bu zararsız karanlıkla derdi yoktu. Alıştığı cılız ışığı arıyordu sadece.

Çocuğu olmamıştı. Bu onda üzüntü yaratmıştı elbet. Hem de herkesin sandığından çok fazla. Ama çok çocuk büyütmüştü bu mahallede. Evde olduğu günler, mahallenin kadınları dip köşe temizlik yapmak için, uzaktaki pazara in bin yaparak gitmek için, kocalarının iş yerine baskın yapmak için ve daha pek çok bahaneyle Asiye'ye emanet ederlerdi çocuklarını. Bazen aynı güne 3 çocuk birden düşerdi. Asiye'nin çekmecelerinden birinde çocukların sevdiği krakerlerden, bisküvilerden olurdu hep. Çocuk sevindirmek sevapsa sevabı çoktu. Ölse evlenmezdi. Payına düşen çocuk, mahallenin emaneti olanlardı.

Ağlamazdı Asiye. Film izlerken ağlamazdı. Bir yeri ağrırken ağlamazdı. Bazen ev sahipleri yevmiyesine çökerdi, yine ağlamazdı. Babası döverken de hiç ağlamamıştı. Amcası söverken ağlamamıştı. Aç uyuduğunda ağlamamıştı. Annesini doğumda kaybetmiş, tır şoförü olan babasının başka bir kadından olan 3 çocuğundan daha az sevilmişti. Ikinci bir ayakkabısının olduğunu bilmezdi çocukken. Komşu anneleri, babasından hakkını istemesi için onu cesaretlendirmeye çalıştılarsa da başarılı olamamışlardı. Asiye, gönülsüz verilen şeyden hayır gelmeyeceğini düşünürdü. E kimse de gönüllü vermezdi bir şeyi.

Yalnızlığına ağlamazdı. Terk edildiğinde ağlamamıştı. Evlendiğinde de ağlamamıştı. Kına gecesinde ayıplanmış, yine de ağlamamıştı. Kayınvalidesi 'kısır gelin' dediğinde de ağlamamıştı. 6 yıl önce boşandığında da. Asiye'nin üzüntüsü yüzünden akardı. Onu gerçekten tanıyan ve sevenler eksik gözyaşını umursamazdı. Onlar da belki bir elin parmakları kadardı.

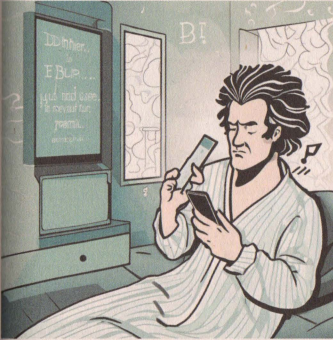
Mayıstı. Evin önündeki cılız erik ağacı erken çiçeklenmişti bu yıl. O gün Akatlar'daki Belma Hanım'ın günüydü. Belma Hanım'ın verdiği ortopedik ayakkabısını kapının önüne çıkardı Asiye, dar koridordaki aynada saçlarını topluyordu ki bir karanlık çöktü eve. Kapının önünde iri cüsseli biri. Kocası gibi. Irkilerek döndü kapıya. Gibisi fazlaydı. Kocasıydı. Eşyaların taksidini bile Asiye'nin boynuna bırakıp bir gece ansızın giden kocası. Eve başka kadınların kokusuyla döndüğünü bildiği ama düzelir diye yüzlemediği kocası. Sustular. Gülümsedi kocası. Gülünecek bir şeyler bulabilmesine şaştı Asiye. O da ağlayacak bir şey bulamıyordu hayatına rağmen. Demek ki oluyordu böyle şeyler.

Elini tuttuğu kız çocuğunu bir adım öne çıkardı "Anası öldü, ben kız çocuk bakamam, perişan olur benle." dedi usulca. Asiye kıza baktı. Kapkara gözlü, ufak burunlu, en fazla 6 yaşında, zayıf bir kız çocuğu. Yere bakıyordu dudaklarını ısırarak. Gariptir Asiye'ye benziyordu. Anasız Asiye'ye. Babasının bakmak istemediği Asiye'ye. Bu mahallede yalnızlığa terk edilen Asiye'ye. Ağlamamaya yıllarını veren Asiye'nin küçüklüğüne. "Bırak git." dedi birden. Saniyeler içinde gitti kocası. Belki de ilk kez dediğini yapmıştı.

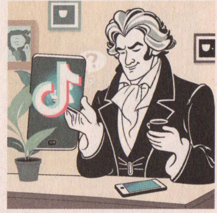
Kız Asiye'ye baktı. Asiye kıza. Ve bir ağlamak koptu, yankılandı sokakta. Asiye yere çökmüş, 34 yıllık ağlıyordu. 34 yıllık çığlıkla, 34 yıllık gözyaşıyla. Sinesinde tanımadığı bir kız çocuğuyla. 34 yıllık ağısını akıttı. Kapılar açıldı, kapılar kapandı. Çıplak ayaklarıyla koştu kadınlar, bazısı gecelikle. Onlar izlediler, Asiye doyunca ağladı. O gün kaldırdı bütün cenazeleri, yasları hızlı hızlı tuttu. Gönlünün duvarından ne resimler indirdi kimseler bilmeden. Asiye, içinde saklı duran bütün dertleri ağladı. Acı, uyuyan bir yankıydı.

Beethoven ve Günümüzün Kaosu: Senfoniden Sosyal Medyaya

Papatya Biter
instagram: @papatyabiter

Beethoven ve Günümüzün Kaosu: Senfoniden Sosyal Medyaya

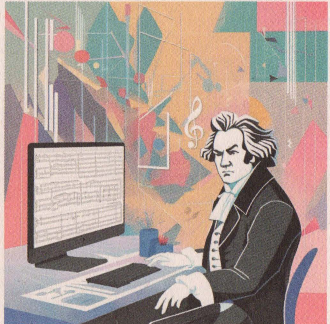
Düşünsenize, Ludwig van Beethoven bugün yaşıyor. Sanattan falan bahsetmiyoruz; adam düpedüz günümüz toplumuna daldı. Bakalım neler olurdu?

Beethoven sabah 6'da uyanıp Instagram'ını açıyor. Gelen bildirimlere bakıyor, hemen bir DM düşüyor: "Abi senin şu 'Für Elise' çok fena, DJ remix yapalım mı?" Adam bir an irkiliyor ama sonra "Neden olmasın?" diye düşünüyor. Artık klasik müzikten sıkılmış, biraz da elektronik müzik piyasasına gireyim diyor.

Tabii Beethoven'ın bildiğimiz gibi duyma problemi var. Ama günümüzde bu pek sorun değil. Birileri ona kulaklık öneriyor. "Beethoven abi, sen şu noise-cancelling kulaklıklardan al, hayatın değişir." Beethoven ise "Evladım, ben zaten tüm dünyayı noise-cancelled modda yaşıyorum," diye yanıtlıyor.

YouTube'a girip kendi eserlerinin altında yorumlar görüyor: "Abi çok iyi çalmışsın ama keşke bass daha fazla olsaydı," veya "Bu eser fena değil, ama Mozart daha iyi bence, üzgünüm." Adam sinirleniyor: "Mozart kim ya? Ben varım, ben! Ama bunu duyamıyorum, çünkü sağırım tabii..." Kendi kendine gülerken birden ciddileşiyor: "Hadi bir de yorumlara bakayım," diyor, ama sonra fark ediyor ki... yine hiçbir şey duyamayacak.

Bir gün Beethoven, Starbucks'a gidip kahve alayım diyor. Menüye bakıyor: "Latte, Cappuccino, Pumpkin Spice Latte." "Şu Pumpkin Spice Latte'yi bir deneyelim, belki kulağıma iyi gelir," diye düşünüyor ama sonra anlıyor ki... yine hiçbir etkisi yok. Yan masada birinin yüksek sesle telefon konuşması yaptığına tanık oluyor. Ne dediğini duyamıyor tabii ama ses tonundan "AI Beethoven'ın eserlerini taklit etmiş" muhabbetini seziyor. "Yahu," diyor kendi kendine, "Ben bu kadar sene senfoni yazdım, şimdi yapay zekâ beni mi kopyalayacak?" Sonra bir kahkaha atıyor: "Neyse ki bunu da duyamıyorum!"

Sosyal medyada dolaşırken, TikTok'ta "Für Elise" ile viral olan dans videolarını görüyor. Bir yandan şaşırıyor, bir yandan gülüyor. "İyi ki bunu görebiliyorum," diye düşünüyor, "Ama dans edenlerin müziği yanlış duymadığına emin miyiz?" Sonra "Duysam bile anlayabilir miydim acaba?" diye kendi kendine sorguluyor.

Sonuç olarak, Beethoven günümüzde yaşasaydı, sağır olmasına rağmen muhtemelen sosyal medyada fenomen olur, günümüz kaosunu ve kadınların değişen dinamiklerini anlamaya çalışırken, bir yandan da "Dünya dönüyor ama ben hala klasik kalıyorum," diye içlenirdi. Ve evet, belki de son senfonisi "TikTok'tan Senfoni" olurdu, kim bilir? Hem bu senfoniyi, hem de etrafındaki tüm o modern gürültüyü zaten duymazdı!

Çizer: Annesi (anonim kalmayı tercih ediyor kendisi)

Mehmet Ali & Akşamsefası

IŞIĞIM VE YOL ARKADAŞIM

Ayşegül Damla Arslan
damlaarslan@gmail.com

Ayşegül Vs. Damla

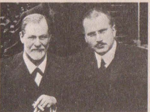
-Senin sayende başladım yogaya.

+Ben yoga sevmem ki. Niye benim sayemde?

-Ya nys tmm.

İnsanların sinir katsayılarını göğü delen binalar gibi en tepelere çıkartıp "İstikbal Göklerdedir!"diyenlerden birisi olabiliyorum bazen. Bazen değil çoğunlukla. Çünkü, katır inadından hallice bir inat,huşu içinde bir psikopatlık mevcut. Ama benden daha temiz ve daha ileri derecelerde konuya hakim abiler de var. Bunlardan bir tanesi de sayesinde yogaya başladığım insan.

Hani Freud ile Jung ayrılınca Jung kendini yogaya vermiş ya, işte öyle bir şey. Issız yollardan

geçerken korku duymam, ıssız adamlardan korkarım.

Jung, çapkınlığı dışında tıpkısının aynısı ben. Hık deyince burundan düşme eylemi gerçekleşmese de o deyim için burası tam yeri. Hık, aaaa Carl Gustav, hık aaaa Ayşegül Damla. Ya da ben tıpkısının aynısı. Ha aynaya bakmışım,ha Jung'un fotolarına. Çekiliyorum, mıknatıs da diyebiliriz. Ayna etkisi değil, suratımın simetrisi bozuk.

İşte, Freud'a ne kadar desen de "senin yüzünden" diye o da "annen yüzünden" diyeceği gibi, bazen şahsıma ve şahıslarına laf anlatmak imkansız.

Şahsım deyince de, yasayı geri çek şahsım #yasayıgeriçek

Freud annenizle olan ilişkinize ne kadar iniyorsa o kadar haklı. Zira analar hem yük çekiyor, hem oğullarını çok yanlış yetiştiriyor. İyi yetiştirenlere sözümüz yok. Gerçekten herkesin ama özellikle de kadınların iyi psikolog ya da psikiyatristlerin kitaplarını okumalarını çok isterdim. Barbara Cartland'dan yeğdir. Siz yine de Freudyen bakın olaylara. Freud ile ilgili olarak "her şeyi de oraya hıı hani şey ya sseeee.. bağlıyor ahahah" diyenler çok haksız. Adamın kaç kitabını okudular, kaç kere psikanalist ile çalıştılar? Bilmiyorum, bildiğim kadarıyla Freud sapık değil.

-Gördün mü duydun mu olup bitenleri?

Freud ve Jung'un yol arkadaşlığı bana hep kendi yol arkadaşımı hatırlatır.

Yol arkadaşım diye demiyorum ama sanırım bu yolda kendisi sırlarla dolu kozmetik katalogu pardon mistik Jung idi. Bense psikolojik tanılara takmış Freud.

Bir önceki uzun ve engebeli yolum artık beni daha da çok endişeli, kimi zaman da sakin bir insan haline getirmiş. Kimseden beklentim kalmamış. O noktada hayatıma gerçekten beni daha da farklılaştıracak biri olan Yol Arkadaşım girdi. Yolum yeşillendi ama biraz da Amazon Ormanı oldu. İşte o noktada ben de Amazon oldum.

Çok iyi bir arkadaşlıktı. Bugün yoga hocası "sizi mutlu eden bir şeye odaklanın" deyince yol arkadaşımı düşünüyorum ve mutlu oluyorum. Arkadaşlıklar bitebilir, önemli olan iyi anlara odaklanabilmek. Sanırım bugüne kadar okuduğum kitapların, deneyimlediğim güzel şeylerin, yaptığım meditasyonların, akışların, iyi öğütlerin ekmeğini yiyorum. 40 yaş resmi olarak aydınlanma yaşım oldu. Bilgelik için tabi daha uzun senelerimiz var.

Bu ülkede bilgelik para etmiyor olabilir, kendime bilge biri olacağım. Kombinlerim de hazır.

Hiç değişmem dediğim zamanları hatırlayıp "vay be yaşlandın" diyorum. Yaşlanınca simsiyah giyinen Rum Kadınları gibi

olacağımı düşünürken daha renkli biri oldum.

AYDINLANIYORUM

Büyüyorum.

Artık bana neyin iyi geldiğini, neyin de kötü geldiğini biliyorum. Kimseyi değil, önce kalbimi sonra beynimi dinliyorum. Münazarayı kim kazanırsa artık yani.

Duygusal zeka eğitiminde "önce duygu sonra mantık" demişlerdi, işte ben o günden beri önce kalbim diyorum.

Kim size ne demiş, arkanızdan ne konuşmuş çok da fifi deyip geçin. Kanaat önderi değilim, deneyimliyim. Rizeliyim diyemeyince deneyimliyim demek daha iyi oluyor.

Köpeklerimize, kedilerimize, çocuklarımıza ve kadınlarımıza iyi bakın.

GÜÇ KİMDE? PEKİ GÜÇ NE?

Gökçen Erdoğan

Kadınlar olarak iş dünyasında mücadele etmeye alışığız, değil mi? Yani, sabah kahvemizi içip topuklularımızı giydiğimizde, sadece işe gitmiyoruz; adeta bir savaş alanına giriyoruz. Çünkü, iş dünyasında "güç" denilen bir şey var ve bu güç maalesef çoğu zaman erkeklerin elinde. Ama gelin size bir sır vereyim: Bu güç tanımı biraz eskidi, yıprandı ve artık bizim için pek de işe yaramıyor. Yani elimizden aldıklarını sandıklarını şey, tedavülden kalkmaya mahkum bir anlayıştan başkası değil.

İş dünyasında güç denince akla gelen ilk şey genelde sertlik, rekabetçilik ve belki de biraz da kurnazlık oluyor. Üst makamlarla aranı iyi tutmak, haksız kayırma görecek kadar sağlam bağlantılar kurmak ve gerekince mevcut olandan fazla gücün gösterişini yapmak da bu güç tanımına dahil. Ama biz kadınlar olarak biliyoruz ki, güç bunlarla tanımlanabilir değil. Bunlarla tanımlanırsa sonsuza dek tedavülde kalıcı değil. Eskiden belki ama artık değil. Biraz empati, bir tutam işbirliği, akılcı çözümler, zamanı doğru kullanma, bolca sabır, iş dünyasının aslında neye ihtiyaç duyduğunu gösteriyor. Bilin bakalım bunlar en çok kimde var? Ha bir de olmazları bile olur etme kararlılığı.

Kadınların Süper Gücü: Görünmez Olmak

Evet, evet, yanlış duymadınız. İş dünyasında kadınların süper gücü görünmez olmak! Hepimiz az çok yaşadık bunu, değil mi? Toplantıda müthiş bir fikir atarsınız ortaya, sonra bakmışsınız bir başkası aynı fikri tekrar edip alkışları topluyor. Ne oluyor burada? Kadınların iş dünyasına kattığı değerler, sanki göz ardı ediliyor. Ama biz biliyoruz ki, kriz yönetiminden tutun da ekip ruhuna kadar her alanda kadınlar fark yaratıyor. Ancak, bazen bu katkılar gözden kaçabiliyor ya da kasıtlı olarak gözlerini kapatıyorlar bu gerçeğe. Kadın dokunuşu denen şeyin gerçek olduğunu en iyi erkekler biliyor ve bu kural iş dünyasında da geçerli. İletişim, yüzyılın en büyük silahı ve kadınlar bu konuda da birkaç gömlek üstün.

Hikayeyi yeniden yazma zamanı geldi, belki de geçiyor. Kadınlar olarak iş dünyasında sesimizi duyurmak; sadece kendi adımıza konuşmak değil, aynı zamanda yeni bir hikaye yazmak anlamına geliyor. Bu hikaye, kadınların sadece "güçlü kadın" olarak değil, aynı zamanda lider, mentor ve değişim öncüsü olarak tanındığı bir hikaye olmalı. Artık biz kadınlar, sadece mevcut güç yapılarına uyum sağlamak yerine, bu yapıların altını üstüne getirmeyi hedeflemeliyiz.

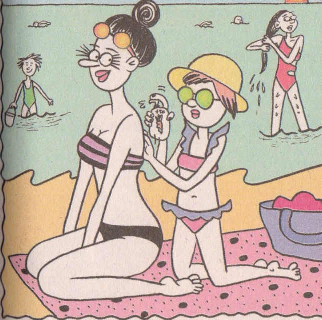
Tamam, kabul ediyorum, iş dünyasında kadınların geri planda tutulma ısrarı bazen oldukça sinir bozucu olabiliyor. Ama unutmayalım, bu sadece bizim değil, aynı zamanda toplumun da bir kaybı. Biz kadınlar, gücü yeniden tanımlayarak ve bu gücü herkesle paylaşarak, hem kendimize hem de gelecek nesillere daha adil bir dünya bırakabiliriz.

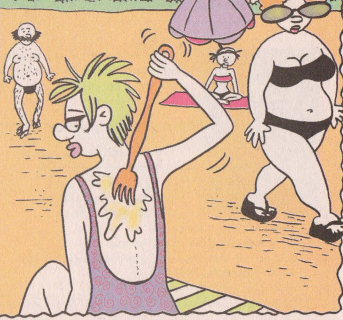
Sonuçta, hepimizin kazanacağı bir dünya yaratmak mümkün, değil mi? O zaman, hadi şu topukluları giyip ve istemezsek giymeyip tam olarak nasıl görünmek istiyorsak öyle görünüp hatta, iş dünyasının gücünü yeniden tanımlayalım. Unutmayın, bu sınırlar da bir gün öylece çiziliverмişti. Yeni sınırlar için gün bugün.

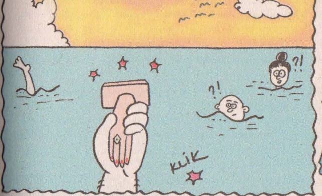
GİTMESEK DEE GÖRMESEK DEE
YÜZMESEK DE YANMASAK DAA

İPEK ÖZSÜSLÜ

TATİL ÖNERİLERİ

AYAK İŞARET PARMAĞINIZ ÇOK MU UZUN? GÖRMEDEN İNANMAM KUZUM!! EN UZUN İŞARET PARMAKLI BAYAN YANI OKURUNA SİNEMOR ALBÜMÜMÜ HEDİYE EDİCEM... NEDEN Mİ?.. HİİİÇ!.. SIKINTIDAN!! HAYDİ CETVELLERE, AYAKLARA SARILIN... INSTAGRAM@İPEKOZSUSLU YE' FOTOĞRAFINIZI ATIN.. KAZANIN... DAHA ÇOK AYAK, DAHA ÇOK ŞANS!! SON KATILIM: 10 EYLÜL... KAZANANI GELECEK SAYI KÖŞEMDE AÇIKLARIM...

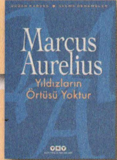

Mehmet Ali & Akşamsefası

SON OKUDUKLARIMDAN KALANLAR

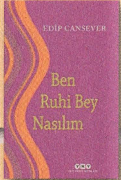
Yasemin Olur
yaseminolur@yahoo.com

"Yıldızların devinimini, sen de onlarla birlikte dönüyormuşsun gibi izle; öğelerin nasıl birbirine dönüştüklerini düşün her zaman; çünkü bu gibi şeyleri düşünmek bizi şu ölümlü dünya yaşamının çirkefinden arıtır." Marcus Aurelius, Yıldızların Örtüsü Yoktur

"Korkmuyorum artık solmaktan
Solmaktan ve solgunluktan
Gelmişim nerelerden böyle
Kurumuş bir dere yatağı gibi
Ya da pek kurumamış da
Baygın, hasta ya da cançekişen
Çırparaktan yüzgeçlerimi dip sularında
Ya da yer tahtaları, muşamba, örtük perdelerin kasvetini
Yorgun düşerek taşımaktan
Ve ne çıkar ayırmasam kendimi
Suların büyük içkilere kavuştuğu koylardan." Edip Cansever, Ben Ruhi Bey Nasılım

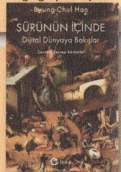
"Yaşamdaki amacım bu işte; ancak, her şeye karşın, bunun temelinde öfkeden çok sevgi, tutkudan çok sükûnet yatıyor. Sık sık derin acılara gömüldüğüm doğruysa da gene de içimde saf ve sakin bir uyum, bir müzik var. En yoksul bir kulübede, en pis bir köşede, bir desen, bir resim görebiliyorum. Ve karşı konulmaz bir güç kafamı hiç durmadan bu gibi şeylere itiyor." Vincent Van Gogh, Theo'ya Mektuplar

"Mauve, "ben sanatçıyım" dememden alınmış. Ben bu sözü geri almam çünkü hiçbir zaman tam anlamıyla bulmaksızın hep arayış içinde olmayı ima ediyor haliyle. "Artık biliyorum, aradığımı buldum." demenin tam tersi." Vincent Van Gogh, Theo'ya Mektuplar

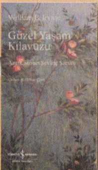

"Beni yalnızca boşta gezen bir serseri olarak görmeyebilirsen çok sevinirim." Vincent Van Gogh, Theo'ya Mektuplar

"Dünyanın beni ilgilendiren tek yanı var. Otuz yıl üstünde yaşadığım bu toprağa karşı duyduğum belirli bir borç ve yüklendiğime inandığım bir görev; duyduğum bu şükran borcuna karşılık çizim ya da resim olarak birkaç andaç bırakmak istiyorum geride-birtakım sanat akımlarının hoşuna gitmek için değil, gerçek, içten, insancıl duyguları dile getirmek için. İşte yaşamdaki amacım bu. İnsan bir tek düşünce üstünde kendini böylesine yoğunlaştırdığında yaptığı her şey ona göre basitleşiyor, çünkü hiçbir şey karmakarışık, gelişigüzel yapılmış olmuyor, bütünüyle o belirli amaca yönelik oluyor. Çalışmalarım ağır gidiyor- hiç vakit yitirmemek için bir neden daha işte." Vincent Van Gogh, Theo'ya Mektuplar

"Bu yeni kalabalığın adı dijital sürü. Bu sürü, onu çoğunluğun klasik oluşumundan, yani kitlelerden radikal bir şekilde ayıran özelliklere sahiptir.
Dijital sürü bir kitle değildir, çünkü içinde ruh(seele), özünde tin(geist) taşımaz. Ruh, birleştirici ve bütünleştiricidir. Dijital sürü, yalnızlaştırılmış bireylerden oluşur. Kitle ise tamamen farklı bir yapıdadır. Kendisini oluşturan bireylere indirgenemeyecek özelliklere sahiptir. Yeni bir birlikte eriyip kaynaşan bireylerin artık kendi profilleri bile yoktur. İnsanların rastgele bir şekilde toplanması henüz bir kitle oluşturamamaktadır...Dijital sürü, gerçek kitlelerin aksine kendi içinde tutarlılık göstermez." Byung-Chul Han, Sürünün İçinde

" Hayatta her şeyin geçici olduğunu iyiden iyiye düşündüğümüzde, yaptığımız şeyi her seferinde son kez yapmış olabileceğimiz ihtimalini de tanımak zorunda kalırız. Bu kabul, yapıp ettiklerimize aksi halde sahip olmayacakları bir önem ve yoğunluk katar. O noktada hayatımızı uyurgezer gibi harcamak sonlanır. Bazıları geçicilik üzerine düşünmeyi iç karartıcı hatta korkunç buluyor, farkındayım. Buna rağmen ben eminim ki tam manasıyla canlı hissedebilmek, zaman zaman aklımızdan bu tip düşünceler geçirmeyi uğraş edinmekle mümkün ancak." William B. Irvine, Güzel Yaşam Kılavuzu

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

AAY AFET'CİĞİM PİLİM BİTMEK ÜZERE! N'OLUR BANA Bİ KAHVE YAP!

HA HAA... GEL KIZ... İSTEDİĞİN KAHVE OLSUN! GEL, BEN SENİN PİLİNİ ŞARJ EDERİM!.

BİTMİYOR ANAM BİTMİYOR! ÇOCUKLARI EVLENDİRNDİK RAHATA ERDİK DEDİK! ARKADAN TORUNLAR GELDİ!

VALLA BU YAŞTA İKİ TORUN BAKMAK MARATON KOŞMAK GİBİ!

VALLA ZOR İŞ!

SAĞOLSUN BENİM KIZ DA BİRAZ HAZIRCI... İŞTEN GELİYORLAR YEMEKTE BENDELER! Bİ HARALA GÜRELE DE ONLARLA YAŞIYORUM!

E ÇOK YÜZ VERMİŞSİN!..

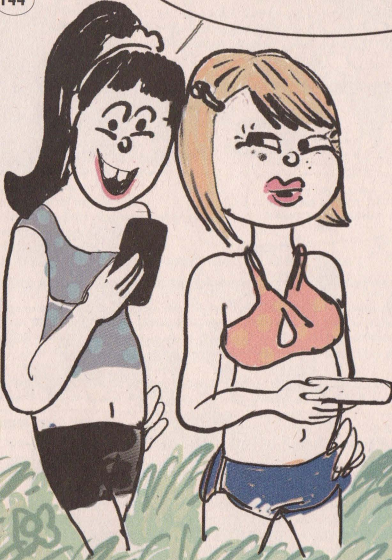
VALLA BAZAN HER ŞEYİ BIRAKIP ŞÖYLE BİR KÖŞEYE ÇEKİLEYİM DİYORUM!..

HA HAA... O ZOR İŞTEE... DÜNYA YUVARLAK HANGİ KÖŞEYE ÇEKİLİCEN? SON DAKKAYA KADAR MAÇA DEVAM!.

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAYAN YANI

144

ISSN 2146-1384

Ramize